Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2024*

«Ενέργεια – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Περιφέρεια υπολογισμού δυναμικότητας – Περιφέρεια CORE – Έγκριση από τον ACER της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής – Καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για τις νόμιμες βροχοειδείς ροές – Άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943»

Στην υπόθεση T-485/21,

Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA), με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους U. Karpenstein και K. Reiter, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller και N. Scheffel,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), εκπροσωπούμενου από τους P. Martinet, E. Tremmel και Z. Vujasinovic, επικουρούμενους από τους P. Goffinet, L. Bersou και M. Shehu, δικηγόρους,

καθού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Schalin, πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt και D. Kukovec (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας:I. Kurme, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης και της 13ης Ιουνίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 28ης Μαΐου 2021, με την οποία επιβεβαιώθηκε η απόφαση 30/2020 του ACER, της 30ής Νοεμβρίου 2020, επί της προτάσεως των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενεργείας (στο εξής: ΔΣΜ) της περιφέρειας που περιλαμβάνει το Βέλγιο, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Κροατία, το Λουξεμβούργο, την Ουγγαρία, τις Κάτω χώρες, την Αυστρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία (στο εξής: περιφέρεια CORE) για τον υπολογισμό της καλούμενης δυναμικότητας «CORE», σχετικά με τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής, και απορρίφθηκε η προσφυγή της στην υπόθεση A-001-2021 (ενοποιημένο κείμενο) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Η προσφεύγουσα είναι η γερμανική εθνική ρυθμιστική αρχή (στο εξής: ΕΡΑ), κατά την έννοια του άρθρου 57, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2019/44 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ (ΕΕ 2019, L 158, σ. 125). Σύμφωνα με το άρθρο 56, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, σημείο 1, του Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) (νόμου για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου), της 7ης Ιουλίου 2005 (BGBI. 2005 I, p. 1970), η αρχή αυτή αναλαμβάνει στη Γερμανία τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στις ΕΡΑ από τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης (ΕΕ 2015, L 197, σ. 24).

3 Το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 2015/1222 ορίζει ότι όλοι οι ΔΣΜ κάθε περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας εκπονούν, το αργότερο 16 μήνες μετά τη λήψη της αποφάσεως για τις περιφέρειες υπολογισμού δυναμικότητας, πρόταση σχετικά με κοινή μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους της αναδιανομής και της αντίρροπης συναλλαγής (στο εξής: μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους).

4 Στις 17 Νοεμβρίου 2016 ο ACER εξέδωσε, δυνάμει του άρθρου 15 του κανονισμού 2015/1222, την απόφαση 06/2016, σχετικά με τον καθορισμό των περιφερειών υπολογισμού δυναμικότητας. Το άρθρο 1 και το παράρτημα Ι της αποφάσεως αυτής απαριθμούν τα κράτη μέλη που περιλαμβάνει η περιφέρεια CORE.

5 Η πρόταση των ΔΣΜ της περιφέρειας CORE για τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους έπρεπε να είχε υποβληθεί εντός δεκαέξι μηνών από την έκδοση της ως άνω αποφάσεως, ήτοι το αργότερο στις 17 Μαΐου 2018.

6 Εντούτοις, οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE δεν υπέβαλαν πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους εντός της προθεσμίας που μνημονεύεται στη σκέψη 5 ανωτέρω. Επικαλούμενοι το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 2015/1222, γνωστοποίησαν στις ΕΡΑ και στον ACER ότι χρειάζονταν περισσότερο χρόνο για την εκπόνηση τέτοιας προτάσεως. Ο ACER ενημέρωσε σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία διαβουλεύθηκε με τους ΔΣΜ, τις ΕΡΑ και τον ACER προκειμένου να βοηθήσει τους εν λόγω ΔΣΜ να εκπονήσουν την πρόταση και να την υποβάλουν προς έγκριση το συντομότερο δυνατό.

7 Στις 27 Μαρτίου 2019 οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE υπέβαλαν, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9, παράγραφος 7, στοιχείο η′, του κανονισμού 2015/1222, στο σύνολο των ΕΡΑ της περιφέρειάς τους πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, συνοδευόμενη από επεξηγηματικό έγγραφο. Οι ΕΡΑ αυτές διέθεταν προθεσμία έξι μηνών για να αποφανθούν επί της προτάσεως, σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 9, παράγραφος 10, του κανονισμού 2015/1222.

8 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2019, κατόπιν αιτήματος των εν λόγω ΕΡΑ, ο ACER αποφάσισε να παρατείνει κατά έξι μήνες, ήτοι μέχρι τις 27 Μαρτίου 2020, την προθεσμία που τους είχε ταχθεί για την έγκριση της υποβληθείσας προτάσεως.

9 Στις 27 Μαρτίου 2020 ο πρόεδρος του περιφερειακού φόρουμ των ρυθμιστικών αρχών ενέργειας της περιφέρειας CORE ανακοίνωσε, εξ ονόματος όλων των ΕΡΑ της συγκεκριμένης περιφέρειας, ότι οι αρχές αυτές δεν ήταν σε θέση να λάβουν, αυθημερόν, απόφαση επί της υποβληθείσας προτάσεως, διότι η πρόταση θεωρήθηκε ελλιπής σε τέτοιον βαθμό που οι ΕΡΑ δεν ήταν σε θέση ούτε να την εγκρίνουν ούτε να ζητήσουν τροποποίησή της.

10 Την ίδια ημέρα, δεδομένου ότι οι ΕΡΑ της περιφέρειας CORE δεν κατέληξαν σε συμφωνία όσον αφορά την υποβληθείσα από τους ΔΣΜ πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, ο ACER έκρινε ότι ήταν αρμόδιος για την έκδοση αποφάσεως επί της προτάσεως, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 6, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/942 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 2019, για την ίδρυση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 22), καθώς και του άρθρου 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222. Κατά την τελευταία αυτή διάταξη, ο ACER όφειλε να εκδώσει τέτοια απόφαση εντός προθεσμίας έξι μηνών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/942.

11 Μετά από μακρά περίοδο συνεργασίας, διαβουλεύσεων και συζητήσεων μεταξύ του ACER, όλων των ΕΡΑ της περιφέρειας CORE και όλων των ΔΣΜ της ίδιας περιφέρειας επί της προτάσεως μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους την οποία υπέβαλαν οι εν λόγω ΔΣΜ και επί των τροποποιήσεων που επήλθαν στην πρόταση αυτή κατά τη διάρκεια πολλών συνεδριάσεων και ψηφοφοριών, το ρυθμιστικό συμβούλιο του ACER, το οποίο απαρτίζεται από εκπροσώπους των ΕΡΑ, διατύπωσε θετική γνώμη επί της προαναφερθείσας προτάσεως στις 18 Νοεμβρίου 2020, κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 22, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/942.

12 Στις 30 Νοεμβρίου 2020 ο ACER ενέκρινε, με την απόφαση 30/2020, τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους («Common methodology for redispatching and countertrading cost sharing for the Core CCR in accordance with Article 74 of Commission Regulation (EU) 2015/1222 of 24 July 2015»), όπως αυτή περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της αποφάσεως αυτής (στο εξής: επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους).

13 Στις 29 Ιανουαρίου 2021 η προσφεύγουσα άσκησε, βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού 2019/942, προσφυγή ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 30/2020. Άλλοι ΔΣΜ και άλλες ΕΡΑ της περιφέρειας CORE άσκησαν επίσης προσφυγή κατά της ίδιας αποφάσεως. Στις 18 Φεβρουαρίου 2021 το συμβούλιο προσφυγών ενοποίησε το σύνολο των προσφυγών αυτών.

14 Στις 28 Μαΐου 2021 το συμβούλιο προσφυγών εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία επιβεβαίωσε την απόφαση 30/2020 και απέρριψε όλες τις σχετικές προσφυγές.

Αιτήματα των διαδίκων

15 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

– επικουρικώς, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, να την ακυρώσει κατά το μέρος που επιβεβαιώνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο j), το άρθρο 3, το άρθρο 7 και το άρθρο 12, παράγραφος 2, του παραρτήματος I της αποφάσεως 30/2020,

– να καταδικάσει τον ACER στα δικαστικά έξοδα.

16 Ο ACER ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή,

– να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

17 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η οποία παρεμβαίνει προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Σκεπτικό

18 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

19 Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει παράνομη επέκταση του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους σε στοιχεία δικτύου που δεν είναι διασυνοριακά (στο εξής: διασυνδέσεις), με τον δεύτερο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποκλείει παρανόμως τον συνυπολογισμό των αποσυμφορητικών ροών κατά τον επιμερισμό του κόστους, με τον τρίτο ότι καθορίστηκε εσφαλμένως το επιτρεπόμενο επίπεδο για τις νόμιμες βροχοειδείς ροές (στο εξής: ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο), με τον τέταρτο ότι εσφαλμένως αναγνωρίστηκε προτεραιότητα στις βροχοειδείς ροές έναντι των εσωτερικών ροών κατά των προσδιορισμό των αιτιών των συμφορήσεων δικτύου, με τον πέμπτο ότι η εφαρμοζόμενη μέθοδος είναι παράνομη στο σύνολό της, και με τον έκτο ότι είναι παράτυπη η υποχρέωση που επιβλήθηκε στους ΔΣΜ να υποβάλουν προτάσεις για την τροποποίηση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

20 Ο ACER ζητεί να απορριφθούν ως αβάσιμοι όλοι οι λόγοι ακυρώσεως τους οποίους προβάλλει η προσφεύγουσα.

21 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει διαδοχικά τον πρώτο, τον τέταρτο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους

22 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις αιτιάσεις προς στήριξη του πρώτου λόγου, με τον οποίο υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει παράνομη επέκταση του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους σε άλλα στοιχεία δικτύου πέραν των διασυνδέσεων. Ωστόσο, η προσφεύγουσα φαίνεται να αποδέχεται ότι οι συμφορήσεις σε κρίσιμα στοιχεία δικτύου συνεπάγονται επίσης περιορισμό του διαζωνικού εμπορίου κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 54). Ως εκ τούτου, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα μάλλον δέχεται, τουλάχιστον επικουρικώς, ότι τα κρίσιμα εσωτερικά στοιχεία δικτύου συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

23 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το οριοθετημένο κατ’ αυτόν τον τρόπο πεδίο εφαρμογής δεν συνάδει με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 και με το άρθρο 74 του κανονισμού 2015/1222.

24 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα, προβάλλοντας έλλειψη νομικής βάσης για την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, υποστηρίζει ότι, υπό το πρίσμα της αρχής της δοτής αρμοδιότητας, ο ACER δεν μπορεί να δικαιολογήσει την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους σε σχέση με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, επικαλούμενος ότι οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού και του κανονισμού 2015/1222 δεν αποκλείουν μια τέτοια διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής.

25 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ούτε η επίκληση λόγων σχετικών με την επιχειρησιακή ασφάλεια και με την εφαρμογή της αρχής ο «ρυπαίνων πληρώνει» μπορεί να δικαιολογήσει το διευρυμένο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

26 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συντάσσεται με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

27 Ο ACER αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

28 Ως προκαταρκτικό ζήτημα, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα επιχειρήματα περί παράνομου χαρακτήρα του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, κατά βάση στα σημεία 89 έως 379 («First Consolidated Plea – Excessive scope of the RDCTCS and unlawful determination of XNEs»), στα σημεία 1078 έως 1105 («Eighth Consolidated Plea – Polluter Pays Principle»),

καθώς και στα σημεία 1126 έως 1191 (σ. 203 έως 212) («Fourteenth Consolidated Plea – ACER exceeded its competence and infringed the principle of conferral») της προσβαλλομένης αποφάσεως.

29 Όπως προκύπτει, κατ' ουσίαν, από τα σημεία 196 έως 210 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η απόφαση αυτή στηρίζεται εν μέρει στην ερμηνεία του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, υπό την έννοια ότι η διάταξη απηχεί την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Ομοίως, η διάταξη αυτή επιβάλλει τον προσδιορισμό της προέλευσης των φυσικών ροών που συμβάλλουν στη συμφόρηση μεταξύ ζωνών, χωρίς να περιορίζει, αντιθέτως, τον επιμερισμό του κόστους μόνον σε εκείνα τα διορθωτικά μέτρα τα οποία λαμβάνονται ως προς τη συμφόρηση στις διασυνδέσεις.

30 Πέραν τούτου, όπως προκύπτει, κατ' ουσίαν, από τα σημεία 173 έως 180 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, στον βαθμό που οι δράσεις σε στοιχεία δικτύου τα οποία περιλαμβάνονταν στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους είχαν διασυνοριακή σημασία.

31 Δεύτερον, για να εξεταστεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, είναι απαραίτητο να προσδιοριστούν η νομική βάση, το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, όπως αυτή επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

32 Κατ' αρχάς, όσον αφορά τη νομική βάση και το αντικείμενο της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, επισημαίνεται ότι η μεθοδολογία αυτή εγκρίθηκε βάσει του άρθρου 74 του κανονισμού 2015/1222 και ότι στην παράγραφο 2 της διατάξεως αυτής προβλέπεται η εφαρμογή λύσεων επιμερισμού του κόστους για δράσεις διασυνοριακής σημασίας. Η εν λόγω μεθοδολογία έχει, επομένως, ως αντικείμενο τον επιμερισμό, μεταξύ των ΔΣΜ, του κόστους που συνεπάγεται η ενεργοποίηση δαπανηρών διορθωτικών μέτρων, ήτοι της αναδιανομής και της αντίρροπης συναλλαγής.

33 Ειδικότερα, το άρθρο 2, σημείο 13, του κανονισμού 2015/1222 ορίζει ότι ως «διορθωτικό μέτρο» νοείται κάθε «μη αυτοματοποιημένο ή αυτοματοποιημένο μέτρο που εφαρμόζει ένας ή περισσότεροι ΔΣΜ, προκειμένου να διατηρηθεί η επιχειρησιακή ασφάλεια».

34 Το άρθρο 2, σημείο 26, του κανονισμού 2019/943 ορίζει ως ανακατανομή/αναδιανομή [στο εξής: αναδιανομή] το μέτρο το οποίο ενεργοποιείται από έναν ή περισσότερους ΔΣΜ ή διαχειριστές συστημάτων διανομής και συνίσταται σε μεταβολή του μοντέλου παραγωγής ή του μοντέλου κατανάλωσης, ή αμφότερων, ώστε να αλλάξουν οι φυσικές ροές στο σύστημα ηλεκτρικής ενέργειας και να μειωθεί μια φυσική συμφόρηση ή να επιτευχθεί με διαφορετικό τρόπο η ασφάλεια του συστήματος.

35 Το άρθρο 2, σημείο 27, του κανονισμού 2019/943 ορίζει, από την πλευρά του, την αντίρροπη συναλλαγή ως τη διαζωνική συναλλαγή εκ μέρους διαχειριστών συστημάτων μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς για να μειωθεί η φυσική συμφόρηση.

36 Η συμφόρηση, η οποία αποτελεί, για την ασφάλεια της λειτουργίας του συστήματος, κίνδυνο που χρήζει διορθωτικών μέτρων, ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού 2019/943 ως «η κατάσταση κατά την οποία δεν είναι δυνατό να διεκπεραιώνονται όλα τα αιτήματα από

συμμετέχοντες στην αγορά για συναλλαγές μεταξύ περιοχών δικτύου διότι θα επηρέαζαν σημαντικά τις φυσικές ροές σε στοιχεία δικτύου που δεν είναι σε θέση να διεκπεραιώνουν τις εν λόγω ροές».

37 Μια συμφόρηση οφείλεται σε φυσικές ροές. Υπάρχουν πολλά είδη φυσικών ροών τα οποία ορίζονται στην επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους. Μεταξύ αυτών, το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο a), της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους ορίζει τις κατανεμημένες ροές ως «φυσική ροή σε στοιχείο δικτύου όπου η πηγή και ο δέκτης βρίσκονται σε διαφορετικές ζώνες προσφοράς». Οι εσωτερικές ροές ορίζονται, στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ο), της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού κόστους, ως η «φυσική ροή σε στοιχείο δικτύου όταν τόσο η πηγή και ο δέκτης της όσο και το πλήρες στοιχείο δικτύου βρίσκονται εντός της ίδιας ζώνης προσφοράς». Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο p), της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, βροχοειδής ροή είναι η «φυσική ροή σε στοιχείο δικτύου όπου η πηγή και ο δέκτης βρίσκονται εντός της ίδιας ζώνης, και το στοιχείο δικτύου ή μέρος αυτού, βρίσκεται σε διαφορετική ζώνη».

38 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προβλέπει ότι το κόστος των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των συμφορήσεων μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς επιμερίζεται με βάση τον βαθμό κατά τον οποίο συμβάλλουν στη συμφόρηση οι ροές που προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές σε ζώνη προσφοράς. Συγκεκριμένα ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι «[κ]ατά την κατανομή του κόστους των διορθωτικών μέτρων μεταξύ των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς, οι ρυθμιστικές αρχές αναλύουν σε ποιο βαθμό οι ροές που προκύπτουν από τις συναλλαγές εντός των ζωνών προσφοράς συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς και, με βάση τον βαθμό συμβολής στη συμφόρηση, επιμερίζουν το κόστος στους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς των ζωνών προσφοράς που είναι υπεύθυνοι για τη δημιουργία αυτών των ροών, εκτός από δαπάνες προκληθείσες από ροές που προκύπτουν από συναλλαγές εσωτερικές στις ζώνες προσφοράς και οι οποίες είναι κάτω από το επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση σε μια ζώνη προσφοράς».

39 Ως ζώνη προσφοράς ορίζεται δε, στο άρθρο 2, σημείο 65 του κανονισμού 2019/943, «η μεγαλύτερη γεωγραφική περιοχή εντός της οποίας οι συμμετέχοντες στην αγορά έχουν τη δυνατότητα να ανταλλάσσουν ενέργεια χωρίς εκχώρηση δυναμικότητας». Επί του παρόντος, οι ζώνες που αποτελούν μέρος της περιφέρειας CORE αντιστοιχούν, στις περισσότερες περιπτώσεις, στα εδάφη των κρατών μελών.

40 Στη συνέχεια, όπως προκύπτει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, για να μπορεί να επιμεριστεί το κόστος των διορθωτικών μέτρων, πρέπει να προσδιοριστεί σε ποιο στοιχείο δικτύου εφαρμόζεται πραγματικά κάθε διορθωτικό μέτρο.

41 Όπως υπογραμμίζεται στα σημεία 106 έως 110 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους καλύπτει όχι μόνον τα στοιχεία δικτύου μεταξύ ζωνών (διασυνδέσεις), αλλά και όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

42 Ειδικότερα, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους προβλέπει, στο άρθρο 3, παράγραφος 4, ότι όλα τα «στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία» είναι «επιλέξιμα για επιμερισμό του κόστους».

43 Από τη μια πλευρά, όσον αφορά τα στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους τα ορίζει στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο j, ως «τα χαρακτηριζόμενα ως διασυνοριακής σημασίας στοιχεία δικτύου […] στα οποία οι παραβιάσεις της επιχειρησιακής ασφάλειας πρέπει να αντιμετωπίζονται συντονισμένα».

44 Συναφώς, από τα σημεία 106 έως 110 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει, και δεν αμφισβητείται εξάλλου από τους διαδίκους, ότι ο όρος «στοιχεία δικτύου με διασυνοριακή σημασία» πρέπει να γίνεται αντιληπτός υπό την ίδια έννοια που έχει ο ορισμός του άρθρου 5 της μεθοδολογίας για τη συντονισμένη αναδιανομή και αντίρροπη συναλλαγή στην περιφέρεια CORE σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 1, του κανονισμού 2015/1222, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 35/2020 του ACER, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τη μεθοδολογία για τη συντονισμένη αναδιανομή και αντίρροπη συναλλαγή στην περιφέρεια CORE (στο εξής: μεθοδολογία RDCT) και του άρθρου 5 της μεθοδολογίας για τον περιφερειακό συντονισμό της επιχειρησιακής ασφάλειας στην περιφέρεια CORE σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1485 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για τη λειτουργία του συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2017, L 220, σ. 1), η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 33/2020 του ACER, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τη μεθοδολογία για τον περιφερειακό συντονισμό της επιχειρησιακής ασφάλειας στην περιφέρεια CORE (στο εξής: μεθοδολογία ROSC).

45 Ο όρος «στοιχεία δικτύου με διασυνοριακή σημασία» αναφέρεται επομένως, αφενός, σε όλα τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, και του άρθρου 7 των κοινών μεθοδολογιών για τον υπολογισμό της δυναμικότητας της επόμενης ημέρας και της ενδοημερήσιας δυναμικότητας, οι οποίες εγκρίθηκαν με την απόφαση 02/2019 του ACER, της 21ης Φεβρουαρίου 2019, για τις προτάσεις των ΔΣΜ της περιφέρειας CORE σχετικά με τις κοινές μεθοδολογίες υπολογισμού δυναμικότητας της επόμενης ημέρας και της ενδοημερήσιας δυναμικότητας (στο εξής: μεθοδολογίες CCM), ήτοι, επί του παρόντος, τις διασυνδέσεις και τα καθοριζόμενα από τους ΔΣΜ εσωτερικά στοιχεία δικτύου που έχουν συντελεστή διανομής της μεταφοράς ενέργειας, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 2, σημείο 22, του κανονισμού (ΕΕ) 543/2013 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την υποβολή και δημοσίευση δεδομένων στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και για την τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 163, σ. 1), ίσο ή μεγαλύτερο του 5 %, και, αφετέρου και κατ’ αρχήν, σε όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

46 Σύμφωνα με τον ορισμό που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2, σημείο 69, του κανονισμού 2019/943, κρίσιμο στοιχείο δικτύου είναι το «στοιχείο δικτύου εντός ζώνης προσφοράς ή μεταξύ ζωνών προσφοράς το οποίο λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαδικασία υπολογισμού της [διαζωνικής] δυναμικότητας και περιορίζει την ποσότητα δυνητικών συναλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας [μεταξύ των ζωνών αυτών]».

47 Τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου είναι, συνεπώς, είτε διασυνδέσεις, είτε εσωτερικά στοιχεία με συντελεστή διανομής της μεταφοράς ενέργειας ίσο ή μεγαλύτερο του 5 %. Κατά την έννοια της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, στοιχεία δικτύου με διασυνοριακή σημασία είναι όλα τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου καθώς και τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

48 Από την άλλη πλευρά, όσον αφορά τον όρο «διασυνοριακής σημασίας δράσεις αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής», επισημαίνεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους διευκρινίζει ότι η μεθοδολογία αυτή αφορά τις διασυνοριακής σημασίας δράσεις ανακατανομής και αντίρροπης συναλλαγής όπως προσδιορίζονται από τη μεθοδολογία RDCT και τη μεθοδολογία ROSC.

49 Ως εκ τούτου, όπως επιβεβαίωσαν οι διάδικοι, κατά την έννοια της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, ως διασυνοριακής σημασίας δράσεις αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής νοούνται, κατ' αρχήν, όλες οι δράσεις αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής οι οποίες αποσκοπούν στη μείωση της συμφόρησης σε στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία.

Ανάλυση του πεδίου εφαρμογής

– *Επί της διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους*

50 Κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να εξαιρεθεί από τον επιμερισμό το κόστος των διορθωτικών μέτρων το οποίο αντιστοιχεί στα εσωτερικά στοιχεία που δεν αποτελούν διασυνδέσεις ή, το πολύ, κρίσιμα στοιχεία δικτύου. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, οι συμφορήσεις στα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220kV αποτελούν εσωτερικές συμφορήσεις, οι οποίες δεν εμπίπτουν στον ορισμό των συμφορήσεων μεταξύ ζωνών κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

51 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν ορθώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο επιμερισμός του κόστους των διορθωτικών μέτρων πρέπει να αφορά αποκλειστικώς τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου όπως αυτά προκύπτουν από τις μεθοδολογίες CCM, εφόσον πρόκειται για στοιχεία τα οποία «περιορίζ[ουν] την ποσότητα δυνητικών συναλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας», κατά το άρθρο 2, σημείο 69, του κανονισμού 2019/943. Με άλλα λόγια, κατά την άποψή της, μόνον συμφόρηση στα στοιχεία αυτά συνιστά συμφόρηση μεταξύ ζωνών, υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

52 Κατά πρώτον, πρέπει να εξεταστεί αν τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου είναι τα μόνα που έχουν διασυνοριακή σημασία κατά την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222.

53 Υπενθυμίζεται ότι, όπως προβλέπεται στο άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους «περιλαμβάνει λύσεις επιμερισμού του κόστους για δράσεις διασυνοριακής σημασίας». Εξάλλου, το άρθρο 74, παράγραφος 4, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους πρέπει να καθορίζει «ποια είδη κόστους που προκύπτουν από τη χρήση αναδιανομής ή αντίρροπης συναλλαγής για τη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας είναι επιλέξιμα προς επιμερισμό μεταξύ όλων των ΔΣΜ της περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας», εν προκειμένω της περιφέρειας CORE.

54 Επομένως, προκειμένου να διαπιστωθεί αν η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, όπως επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, συνάδει με το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, πρέπει να εξεταστεί σε ποιον βαθμό τα διορθωτικά μέτρα των οποίων το κόστος επιδιώκει να επιμερίσει αποσκοπούν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας.

55 Εντούτοις, είναι σκόπιμο να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός 2015/1222 αποτελεί πράξη εκτελεστική του κανονισμού 2019/943, όπως προκύπτει από το άρθρο 18, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενεργείας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 (ΕΕ 2009, L 211, σ. 15), ο οποίος στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 2019/943. Ο τελευταίος αυτός κανονισμός είναι επομένως κανόνας δικαίου ανώτερης τυπικής ισχύος και μεταγενέστερος από τον κανονισμό 2015/1222. Πλην δε της περίπτωσης όπου το νόημά τους είναι σαφές και μη διφορούμενο και, ως εκ τούτου, δεν επιδέχεται καμία ερμηνεία, οι διατάξεις εκτελεστικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο σύμφωνο προς τις διατάξεις του βασικού κανονισμού (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2017, Canadian Solar Emea κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-162/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:124, σκέψη 150). Το άρθρο 74 του κανονισμού 2015/1222 πρέπει συνεπώς να ερμηνεύεται συμφώνως προς το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

56 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 δεν ορίζει ούτε ποια είναι τα στοιχεία δικτύου στα οποία επιδιώκεται, μέσω των διορθωτικών μέτρων, η μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων, ούτε ποια είναι τα στοιχεία δικτύου σε σχέση με τα οποία επιβάλλεται ο επιμερισμός του κόστους των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων.

57 Στο ίδιο πνεύμα, το άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού 2019/943 δεν διευκρινίζει κατά μείζονα λόγο ποια είναι τα στοιχεία δικτύου στα οποία δημιουργούνται φυσικές συμφορήσεις, συμπεριλαμβανομένων των συμφορήσεων που συνδέονται με συναλλαγές μεταξύ ζωνών.

58 Πάντως, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 αφορά το κόστος των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται από τους ΔΣΜ προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου και, συνακόλουθα, επιβάλλει την κατανομή του κόστους των διορθωτικών μέτρων μεταξύ των ΔΣΜ ανάλογα με τον βαθμό κατά τον οποίο οι ροές που προκύπτουν από τις συναλλαγές εντός των ζωνών συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς.

59 Συνεπώς, με βάση τον σκοπό του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, πρέπει να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις επιβάλλεται να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου, όπερ, σύμφωνα με τις σκέψεις 54 και 55 ανωτέρω, θα επιτρέψει στη συνέχεια να διαπιστωθεί αν τα διορθωτικά μέτρα τα οποία αφορά η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους αποσκοπούν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας, κατά την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 4, στοιχείο β′ του κανονισμού 2015/1222.

60 Κατά δεύτερον, υπογραμμίζεται ότι, για να διενεργηθεί τέτοια ανάλυση με σκοπό τον προσδιορισμό των διορθωτικών μέτρων που καθιστούν δυνατή τη διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου και, επομένως, λαμβάνονται υπόψη κατά τον επιμερισμό του κόστους, πρέπει να αποσαφηνιστεί ο ρόλος των διορθωτικών μέτρων στο πλαίσιο της διαδικασίας υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας, όπως αυτή προβλέπεται από τις μεθοδολογίες CCM, καθώς και της διαδικασίας περιφερειακής αξιολόγησης της επιχειρησιακής ασφάλειας, όπως αυτή καθορίζεται από τη μεθοδολογία ROSC, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1485 (στο εξής: διαδικασία CROSA).

61 Πρώτον, επισημαίνεται ότι η διαδικασία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας αρχίζει δύο ημέρες πριν από την ημερομηνία παράδοσης της ηλεκτρικής ενέργειας και χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της ποσότητας της ηλεκτρικής ενέργειας που μπορεί να ανταλλάσσεται μεταξύ ζωνών, στο πλαίσιο των ορίων επιχειρησιακής ασφάλειας.

62 Η διαδικασία υπολογισμού της δυναμικότητας διενεργείται μόνον επί των κρίσιμων στοιχείων δικτύου. Αφενός, οι ΔΣΜ μπορούν να περιορίσουν, πριν ανοίξει η αγορά, την ποσότητα ενέργειας η οποία μπορεί να ανταλλάσσεται μεταξύ των συμμετεχόντων, προκειμένου να τηρούνται τα όρια επιχειρησιακής ασφάλειας. Αφετέρου, η διαδικασία αυτή χρησιμοποιεί επίσης τα διορθωτικά μέτρα, όπως την αναδιανομή και την αντίρροπη συναλλαγή. Τα εν λόγω διορθωτικά μέτρα, τα οποία θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν για τη μεγιστοποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας, δυνάμει του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 2019/943, λαμβάνονται υπόψη από τους ΔΣΜ, αλλά δεν ενεργοποιούνται ακόμη.

63 Συγκεκριμένα, κανένα διορθωτικό μέτρο δεν ενεργοποιείται κατά τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας και κανένα κόστος δεν προκύπτει.

64 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι τα δαπανηρά διορθωτικά μέτρα της αναδιανομής και της αντίρροπης συναλλαγής, τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς, προκύπτουν μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA, η οποία συνδέεται στενά με τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας.

65 Σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, σημείο iii, του κανονισμού 2017/1485, το οποίο ρυθμίζει τη συντονισμένη προετοιμασία των διορθωτικών μέτρων διασυνοριακής σημασίας, και όπως ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β′, της μεθοδολογίας ROSC, η διαδικασία CROSA έχει ως σκοπό τον συντονισμό, την επικύρωση και την υλοποίηση των διορθωτικών μέτρων διασυνοριακής σημασίας. Όπως προκύπτει από τα άρθρα 5 και 9 της μεθοδολογίας ROSC, ως διορθωτικά μέτρα διασυνοριακής σημασίας νοούνται όλα όσα είναι, τουλάχιστον ενίοτε, κατάλληλα προς αντιμετώπιση των παραβιάσεων των ορίων ρεύματος στα στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία, ήτοι, κατ’ αρχήν, όλα τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου τα οποία λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας, και όλα τα άλλα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

66 Ομοίως, κατά την αιτιολογική σκέψη 12 και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της μεθοδολογίας ROSC, η διαδικασία CROSA διαφυλάσσει, κατ’ αρχήν, την επιχειρησιακή ασφάλεια όλων των στοιχείων δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV αφού ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα της αγοράς και μετά την κατανομή της διαζωνικής δυναμικότητας. Σε εκείνο το χρονικό σημείο, οι ΔΣΜ διαθέτουν λεπτομερείς πληροφορίες ως προς την ενέργεια που θα τροφοδοτήσει το δίκτυο ή θα αποσυρθεί από αυτό.

67 Η διαδικασία CROSA αρχίζει με την τοπική αξιολόγηση της επιχειρησιακής ασφάλειας, η οποία πραγματοποιείται από κάθε ΔΣΜ στο δίκτυό του, κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 13 και του άρθρου 14, παράγραφος 1, της μεθοδολογίας ROSC, και έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία, από κάθε ΔΣΜ, ενός ατομικού μοντέλου δικτύου.

68 Στη συνέχεια, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 18 της μεθοδολογίας ROSC, τα ατομικά μοντέλα δικτύου παρέχονται στους περιφερειακούς συντονιστές οι οποίοι τα συγχωνεύουν προκειμένου να δημιουργηθεί ένα κοινό μοντέλο δικτύου για όλες τις ώρες της ημέρας, το οποίο

περιλαμβάνει «σύνολο δεδομένων σε επίπεδο Ένωσης […] και περιγράφει τα […] χαρακτηριστικά του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας», κατά τη διατύπωση του άρθρου 2, σημείου 2, του κανονισμού 2015/1222.

69 Όταν η ροή σε ένα στοιχείο δικτύου υπερβαίνει τη μέγιστη ροή, είναι αναγκαία η προετοιμασία και η εφαρμογή διορθωτικού μέτρου, προκειμένου να τηρηθούν τα όρια επιχειρησιακής ασφάλειας.

70 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 10 της μεθοδολογίας ROSC, στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA προβλέπεται βελτιστοποίηση των διορθωτικών μέτρων.

71 Ειδικότερα, η βελτιστοποίηση αυτή στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA περιγράφεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο p) της μεθοδολογίας ROSC και συνεπάγεται ότι πρέπει να καθορίζεται συγκεκριμένα, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση που ανακύπτει, ποια συμφόρηση και σε ποιο, κρίσιμο ή μη, στοιχείο δικτύου πρέπει να τύχει συντονισμένης διαχείρισης.

72 Επομένως, για κάθε ώρα στο κοινό μοντέλο δικτύου, εντοπίζεται, μεταξύ όλων των διορθωτικών μέτρων που διαθέτουν οι ΔΣΜ, εκείνο το οποίο είναι το πλέον αποτελεσματικό και οικονομικά αποδοτικό, κατά την έννοια του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, σημείο iii, του κανονισμού 2017/1485, και με το οποίο μπορούν να αντιμετωπιστούν όλες οι συμφορήσεις σε όλες τις διασυνδέσεις και σε όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV στο κοινό μοντέλο δικτύου, τούτο δε χωρίς να δημιουργηθούν νέες, όπως απαιτούν τα άρθρα 20, 23 και 24 καθώς και το άρθρο 27, παράγραφος 1, της μεθοδολογίας ROSC.

73 Κατά τρίτον, βάσει των ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως επισημάνθηκε από την προσφεύγουσα, πρέπει να περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους μόνον οι δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται τα διορθωτικά μέτρα στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου (και ως εκ τούτου, μόνον οι διασυνδέσεις ή, το πολύ, τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με συντελεστή διανομής της μεταφοράς ενέργειας ίσο ή μεγαλύτερο του 5 %). Προς τούτο, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω, επιβάλλεται να προσδιοριστούν οι συμφορήσεις οι οποίες πρέπει να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

74 Συναφώς, πρώτον, το γεγονός και μόνον ότι συμπεριλήφθηκαν στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους οι δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται οι συμφορήσεις στα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV δεν αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή απαιτεί απλώς και μόνον να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις πρέπει να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

75 Δεύτερον, ο ΔΣΜ μπορεί να χρησιμοποιήσει μέγιστο επίπεδο 30 % της δυναμικότητας κάθε κρίσιμου στοιχείου δικτύου για να μειώσει τη συμφόρηση σε αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β′, του κανονισμού 2019/943, 70 % της εν λόγω δυναμικότητας παραμένει διαθέσιμο για το διαζωνικό εμπόριο, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 8, του κανονισμού 2019/943.

76 Ωστόσο, το γεγονός ότι οι συμφορήσεις μπορούν να μειωθούν μέσω της χρήσης έως και του 30 % της δυναμικότητας μιας υποομάδας στοιχείων δικτύου δεν σημαίνει ότι πρέπει να επιμερίζεται μόνον το κόστος των διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη υποομάδα.

77 Τρίτον, επισημαίνεται ότι η σταθερότητα της ελάχιστης δυναμικότητας ύψους 70 % κάθε κρίσιμου στοιχείου δικτύου διασφαλίζεται με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο μέσω της βελτιστοποίησης των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται σε όλα τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV. Επομένως, η βελτιστοποίηση αυτή των διορθωτικών μέτρων σε όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία επιτυγχάνει τους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός 2019/943, ιδίως να στέλνονται σήματα της αγοράς προς ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και να διαφυλάσσεται η ασφάλεια εφοδιασμού, σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/943.

78 Η βελτιστοποίηση αυτή συμβάλλει στη μείωση του κόστους των διορθωτικών μέτρων, με αποτέλεσμα να μην ελαττώνεται η διαζωνική δυναμικότητα, όπως προκύπτει από το άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 2019/943.

79 Τέταρτον, όταν τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται από ΔΣΜ στα εσωτερικά στοιχεία τα οποία δεν είναι κρίσιμα στοιχεία δικτύου αποτελούν μέρος της βέλτιστης λύσης που είναι αναγκαία για την άμβλυνση των συμφορήσεων και στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, το κόστος των πρώτων στοιχείων πρέπει να επιμερίζεται μεταξύ των ΔΣΜ με τον ίδιο τρόπο όπως επιμερίζεται και το κόστος των δεύτερων. Κατά συνέπεια, αν δεν συμπεριλαμβάνονταν τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV στο πεδίο εφαρμογής της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, τούτο θα συνεπαγόταν αδικαιολόγητο περιορισμό, ιδίως υπό το πρίσμα του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, το οποίο επιβάλλει τον επιμερισμό ολόκληρου του κόστους των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται για την αντιμετώπιση διαζωνικής συμφόρησης, εξαιρουμένων των δαπανών που προκύπτουν από τις ροές οι οποίες συμβάλλουν στη συμφόρηση που παρατηρείται μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς χωρίς να υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

80 Αν ο επιμερισμός του κόστους περιοριζόταν στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, τότε θα καθίστατο αυθαίρετος, δεδομένου ότι οι δαπάνες που συνδέονται με τη διαχείριση των συμφορήσεων θα επιμερίζονταν διαφορετικά ανάλογα με το στοιχείο στο οποίο θα ενεργοποιούταν το διορθωτικό μέτρο. Όπως ορθώς παρατηρεί ο ACER, θα υφίστατο κατά συνέπεια, μεταξύ των διαφόρων στοιχείων δικτύου και, συνακόλουθα, των ΔΣΜ που είναι οι ιδιοκτήτες τους, διάκριση η οποία δεν προβλέπεται από την επίμαχη νομοθεσία.

81 Ως εκ τούτου, όταν από τις περιγραφόμενες στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 εσωτερικές συναλλαγές που συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς προκύπτουν ροές οι οποίες μειώνουν τη διαζωνική δυναμικότητα στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, οι ροές αυτές δεν επιτρέπεται να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης κατά τον επιμερισμό του κόστους, σε περίπτωση που διέρχονται από μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου. Τα διορθωτικά μέτρα τα οποία ενεργοποιούνται στις δύο αυτές ομάδες στοιχείων βελτιστοποιούνται προς επίλυση των προβλημάτων που συνδέονται με τις συμφορήσεις.

82 Πέμπτον, τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται σε μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου μπορούν ενίοτε να αποτελέσουν τη λύση για την αντιμετώπιση συμφορήσεων στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, όπως επισημαίνει ο ACER, απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.

83 Κατά συνέπεια, όταν τα διορθωτικά αυτά μέτρα μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση τέτοιων συμφορήσεων σε κρίσιμα στοιχεία δικτύου, το κόστος τους πρέπει να επιμερίζεται, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Αντιθέτως, σε περίπτωση που δεν μπορούν να συμβάλουν, σε συγκεκριμένο χρόνο, στην αντιμετώπιση συμφόρησης στα κρίσιμα στοιχεία

δικτύου, τούτο δεν σημαίνει ότι τα στοιχεία στα οποία ενεργοποιούνται τα διορθωτικά μέτρα αποσυνδέονται από το διαζωνικό εμπόριο. Και τούτο διότι, αφενός, τα διορθωτικά αυτά μέτρα έχουν ούτως ή άλλως επιλεγεί στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA, λαμβανομένων υπόψη των άλλων συμφορήσεων και διορθωτικών μέτρων, προς εύρεση της βέλτιστης λύσης σε περιφερειακό επίπεδο. Αφετέρου, η συμφόρηση αυτή, εφόσον οφείλεται σε διασυνοριακή ροή, ήτοι σε βροχοειδή ροή, είναι διασυνοριακής σημασίας.

84 Επιπλέον, όπως προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 35 του κανονισμού 2019/943, σε μια ανοικτή και ανταγωνιστική αγορά, οι ΔΣΜ θα πρέπει να αποζημιώνονται για το κόστος που προκύπτει ως αποτέλεσμα της χρήσης των δικτύων τους κατά τις διασυνοριακές ροές ηλεκτρικής ενέργειας από τους διαχειριστές τόσο των δικτύων μεταφοράς από όπου προέρχονται οι διασυνοριακές ροές όσο και των δικτύων στα οποία καταλήγουν.

85 Επομένως, τα διορθωτικά μέτρα σε όλα τα στοιχεία δικτύου που περιλαμβάνονται στη διαδικασία CROSA ασκούν εν δυνάμει επιρροή στο διαζωνικό εμπόριο, κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ανεξαρτήτως μάλιστα του συντελεστή τους διανομής της μεταφοράς ενέργειας, ο οποίος, ως παράγοντας των μεθοδολογιών CCM, δεν είναι δυνατόν να καθορίζει τον επιμερισμό του κόστους με βάση το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

86 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι οι ΔΣΜ, αν αποδείξουν ότι ένα μη κρίσιμο στοιχείο δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV δεν μπορεί ποτέ να χρησιμεύσει για τη διαφύλαξη της περιφερειακής ασφάλειας και τη διασφάλιση της σταθερότητας της κατανεμημένης διαζωνικής δυναμικότητας, μπορούν, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και του άρθρου 7, παράγραφος, 3, στοιχείο β′, της μεθοδολογίας ROSC, να το εξαιρέσουν από τη διαδικασία CROSA και, κατά συνέπεια, από τον επιμερισμό του κόστους.

87 Έκτον, όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 2015/1222, κατά την οποία απαιτείται συντονισμός μεταξύ των διασυνοριακών και των εσωτερικών διορθωτικών μέτρων, υπογραμμίζεται ότι όλα τα διορθωτικά μέτρα στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA έχουν διασυνοριακή σημασία, ενώ όλα τα άλλα διορθωτικά μέτρα είναι εσωτερικά. Συνεπώς, μέσω της διαδικασίας CROSA εξασφαλίζεται ο συντονισμός με τα εσωτερικά διορθωτικά μέτρα και προάγεται επίσης η ασφάλεια των «εσωτερικών» στοιχείων δικτύου.

88 Αν δεν υπήρχε συντονισμένη διαχείριση χάρη στη διαδικασία CROSA, θα συνέτρεχε κίνδυνος παραβίασης της επιχειρησιακής ασφάλειας, λόγω του οποίου θα απειλούνταν το διαζωνικό εμπόριο. Και τούτο διότι η λειτουργία του δικτύου αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη διασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού, δεδομένου ότι η ηλεκτρική ενέργεια μπορεί να φθάσει στους πολίτες της Ένωσης μόνον μέσω του δικτύου, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 2015/1222.

89 Επομένως, ως «διαζωνικές» νοούνται όλες οι συμφορήσεις οι οποίες επί του παρόντος, στην περιφέρεια CORE, αντιμετωπίζονται συντονισμένα στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA. Κατά συνέπεια, η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» πρέπει να εφαρμόζεται στις δαπάνες που συνδέονται με την συντονισμένη αυτή αντιμετώπιση.

90 Σημειωτέον ότι ο συντονισμός και ο επιμερισμός του κόστους δεν εξαρτώνται από το ζήτημα αν υφίσταται συναλλαγή ή συγκεκριμένη κατανεμημένη ροή σε στοιχείο δικτύου σε δεδομένη χρονική στιγμή, επειδή όλα τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται σε όλα τα –κρίσιμα και μη κρίσιμα– στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV, συμβάλλουν δυνητικά στη

διευκόλυνση του διαζωνικού εμπορίου, ενώ η συγκεκριμένη συμβολή τους στη διευκόλυνση του εμπορίου μπορεί να ποικίλει ανάλογα, ιδίως, με την τοπολογία του δικτύου, τις συνθήκες της αγοράς και τα ειδικά προγράμματα παραγωγής και κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να αποκλειστούν εκ προοιμίου τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV από το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

91 Έβδομον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 167 της προσβαλλομένης αποφάσεως και δεν αμφισβητείται εξάλλου από τους διαδίκους, τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV θεωρήθηκαν ως στοιχεία διασυνοριακής σημασίας στον βαθμό που δεν υπόκεινται σε διαρθρωτικές συμφορήσεις ελλείψει συναλλαγών ενέργειας. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ίδια σκέψη, όλες οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE συμφώνησαν στην εκτίμησή τους, όπως αναφέρεται στην επεξηγηματική σημείωση της μεθοδολογίας ROSC, ότι τα στοιχεία αυτά ήταν τα πλέον σημαντικά για τη διαδικασία CROSA.

92 Ειδικότερα, από τη σελίδα 8 της επεξηγηματικής σημείωσης της μεθοδολογίας ROSC, επί της οποίας εξάλλου οι διάδικοι είχαν την ευκαιρία να τοποθετηθούν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει ότι οι ΔΣΜ έκριναν ότι τα πλέον σημαντικά για τη διαδικασία CROSA στοιχεία ήταν τα στοιχεία δικτύου με τάση 220 kV και 380 kV, «δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιού[νταν] προς διευκόλυνση των συναλλαγών ενέργειας μεταξύ ζωνών προσφοράς στο ευρωπαϊκό ενεργειακό σύστημα».

93 Με την επεξηγηματική σημείωση της μεθοδολογίας ROSC, οι ΔΣΜ εξήγησαν ότι τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV διευκόλυναν τη συναλλαγή ενέργειας μεταξύ ζωνών προσφοράς στο ευρωπαϊκό ενεργειακό σύστημα. Εντούτοις, οι ΔΣΜ δεν προσδιόρισαν ποια στοιχεία θα έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη κατά τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων.

94 Εξάλλου, η τάση ύψους 220 kV επιλέχθηκε στην περιφέρεια CORE λόγω της ιδιαιτέρως πυκνής πλεγμάτωσής της, ενώ το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 δεν απέκλειε την επιλογή άλλων λύσεων, όπως διευκρινίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

95 Επιπλέον, ο επιμερισμός του κόστους στο πλαίσιο αυτό είναι αναγκαίος για την υλοποίηση μιας ενοποιημένης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

96 Κατά μείζονα λόγο, το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους δεν καθορίζεται γεωγραφικά και δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στα στοιχεία δικτύου τα οποία βρίσκονται στα σύνορα μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς ή και στις διασυνδέσεις που συνδέουν τα δίκτυα των κρατών μελών. Αντιθέτως, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 απαιτεί να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις πρέπει να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

97 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η προσφεύγουσα κακώς υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, διότι μόνον οι διασυνδέσεις ή, το πολύ, τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου πρέπει να περιλαμβάνονται στον επιμερισμό του κόστους.

98 Στην περιφέρεια CORE όλες οι συμφορήσεις που μειώνονται από τα διορθωτικά μέτρα τα οποία ενεργοποιούνται κατ' εφαρμογήν της μεθοδολογίας ROSC, όπως καθορίστηκε με την απόφαση 33/2020 και επιβεβαιώθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση, αποτελούν «συμφορήσεις μεταξύ […] ζωνών» κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

99 Διαπιστώνεται επίσης ότι, στην περιφέρεια CORE, όλα τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται κατ' εφαρμογήν της μεθοδολογίας ROSC, όπως καθορίστηκε με την απόφαση 33/2020, συμβάλλουν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 74, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 2015/1222.

100 Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί ούτε να θεωρηθεί ότι προσκρούει στο άρθρο 74 του κανονισμού 2015/1222, αν ερμηνευθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943. Ορθώς, επομένως, το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε την προσφυγή κατά της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

101 Τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλει η προσφεύγουσα κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν αναιρούν το ως άνω συμπέρασμα.

102 Κατά πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι μόνον η συμφόρηση σε διασύνδεση ή, το πολύ, σε κρίσιμο εσωτερικό στοιχείο δικτύου αποτελεί συμφόρηση της οποίας το κόστος μπορεί να επιμεριστεί βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, υπογραμμίζεται ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, η μόνη περίπτωση στην οποία το κόστος που προκύπτει από μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου επιμερίζεται βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως είναι όταν η συμφόρηση στα στοιχεία αυτά προκαλείται από βροχοειδείς ροές, όπως οι περιγραφόμενες στη σκέψη 37 ανωτέρω, που υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για το οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

103 Κατά την αιτιολογική σκέψη 6 της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, οι βροχοειδείς ροές οι οποίες υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο αποτελούν τον κύριο παράγοντα συμφορήσεων που υπόκεινται σε επιμερισμό του κόστους. Τούτο προκύπτει από τη διαπίστωση ότι οι συμφορήσεις που οφείλονται σε εσωτερικές ροές βαρύνουν τον ιδιοκτήτη του στοιχείου του δικτύου στο οποίο παρατηρείται συμφόρηση, ενώ, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, οι δαπάνες οι οποίες προκαλούνται από ροές που προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές και συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς πρέπει να επιμερίζονται αναλογικά στους ΔΣΜ.

104 Ωστόσο, η βροχοειδής είναι μια «διασυνοριακή ροή», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, του κανονισμού 2019/943, ήτοι «φυσική ροή ηλεκτρικής ενέργειας στο δίκτυο μεταφοράς ενός κράτους μέλους, η οποία προκύπτει ως αποτέλεσμα της δραστηριότητας παραγωγών, πελατών, ή και τα δύο, εκτός του εν λόγω κράτους μέλους στο δίκτυο μεταφοράς του», και η οποία δεν περιορίζεται στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου.

105 Συνεπώς, οι συμφορήσεις οι οποίες οφείλονται σε διασυνοριακή ροή, όπως οι βροχοειδείς ροές, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως συμφορήσεις που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

106 Επιπλέον, αν η συμφόρηση σε μη κρίσιμο στοιχείο δικτύου οφείλεται μόνο σε εσωτερικές ροές, το κόστος των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της συμφόρησης αυτής βαρύνουν, εν πάση περιπτώσει, τον ιδιοκτήτη του συγκεκριμένου στοιχείου δικτύου, σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο v, του κανονισμού 2017/1485. Επομένως, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» αποτελεί εξαίρεση από τον κανόνα, διότι η αρχή αυτή εφαρμόζεται, de facto, μόνο στις

βροχοειδείς ροές που υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, ενώ η αρχή «ο ιδιοκτήτης πληρώνει» εφαρμόζεται στις άλλες ροές, όπως στις βροχοειδείς ροές που δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, και στις εσωτερικές ροές.

107 Εξάλλου, η συμφόρηση η οποία δεν είναι συμφόρηση «μεταξύ ζωνών», κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, είναι εκείνη που προκύπτει στα στοιχεία δικτύου τα οποία εξαιρούνται από τον περιφερειακό συντονισμό της επιχειρησιακής ασφάλειας, είτε επειδή τούτο αποφασίστηκε από τους ΔΣΜ, είτε επειδή πρόκειται για στοιχεία που εξαιρούνται εκ προοιμίου από τον συντονισμό των διορθωτικών μέτρων, ήτοι τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220kV.

108 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι η μόνη εξαίρεση από τον κανόνα του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, κατά τον οποίο το κόστος που συνδέεται με τα διορθωτικά μέτρα σχετικά με τις ροές που προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές και συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς πρέπει να επιμερίζεται, είναι η προβλεπόμενη για τις εν λόγω ροές που δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, διότι στην περίπτωσή τους το κόστος το επωμίζεται ο ιδιοκτήτης του υπό συμφόρηση στοιχείου του δικτύου.

109 Σημειωτέον επ’ αυτού ότι, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο νομοθέτης δεν είχε την πρόθεση να εξαιρέσει ομάδα στοιχείων δικτύου από τον επιμερισμό του κόστους, δεδομένου ότι προέβλεψε, στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, τον επιμερισμό του κόστους που προκύπτει από τη συντονισμένη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων.

110 Επίσης, το γεγονός ότι το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, σημείο v, του κανονισμού 2017/1485 προβλέπει τη δυνατότητα έγκρισης άλλων μεθοδολογιών για τον επιμερισμό του κόστους σχετικά με τα διάφορα διορθωτικά μέτρα του άρθρου 22 του ίδιου κανονισμού, οι οποίες συμπληρώνουν, όποτε είναι απαραίτητο, την κοινή μεθοδολογία που αναπτύχθηκε κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 74 του κανονισμού 2015/1222, είναι άνευ σημασίας για την ερμηνεία του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, το οποίο αποτελεί, επιπλέον, κανόνα υπέρτερης τυπικής ισχύος.

111 Κατά τρίτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, όπως επιβεβαιώθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση, προσκρούει στο άρθρο 290, παράγραφος 1, και στο άρθρο 291 ΣΛΕΕ ή στερείται νομικής βάσης, καθόσον ο ACER διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής το οποίο προβλέπεται από την ενωσιακή νομοθεσία.

112 Ειδικότερα, τα συντονισμένα διορθωτικά μέτρα στα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV διευκολύνουν το διαζωνικό εμπόριο, συμβάλλουν στην αποτροπή του περιορισμού της διαζωνικής δυναμικότητας και διασφαλίζουν τη σταθερότητά της, τούτο δε σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

113 Ομοίως και δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους συνάδει με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, δεν μπορεί να προσαφθεί στον ACER ότι διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής της μεθοδολογίας αυτής πέραν του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, στηριζόμενος στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

114 Πέραν τούτου, είναι απορριπτέα τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί παραβίασης των αρχών που είχαν διατυπωθεί στην απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανώτατης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7, σ. 9) και διέπουν την ανάθεση εξουσιών.

115 Επ' αυτού υπενθυμίζεται ότι ο ACER είναι οργανισμός της Ένωσης ο οποίος συστάθηκε από τον νομοθέτη κατά την έκδοση του κανονισμού 2019/942. Όπως ορθώς εκτίθεται στα σημεία 1151 έως 1158 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι εξουσίες του οργανισμού αυτού για την έκδοση αποφάσεως όπως η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους διέπονται από τον εν λόγω κανονισμό, ιδίως από το άρθρο του 6, καθώς και από το άρθρο 74 του κανονισμού 2015/1222 και το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

116 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 10 ανωτέρω, ο ACER έκρινε ότι ήταν αρμόδιος για την έκδοση αποφάσεως επειδή οι ΕΡΑ της περιφέρειας CORE δεν είχαν καταλήξει σε συμφωνία ως προς την πρόταση μεθοδολογίας για τον επιμερισμό του κόστους η οποία υποβάλλεται από τους ΔΣΜ βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 6 του κανονισμού 2019/942, καθώς και του άρθρου 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222.

117 Οι εξουσίες τις οποίες διέθετε ο ACER για την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους είναι συνεπώς σαφώς οριοθετημένες και, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 28 και 29 του κανονισμού 2019/942, μπορούν να ελεγχθούν δικαστικά βάσει των σκοπών που έχουν καθοριστεί από την Επιτροπή με τον κανονισμό 2015/1222 καθώς και από τον νομοθέτη με τον κανονισμό 2019/943 (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2014, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-270/12, EU:C:2014:18, σκέψη 53).

118 Ως εκ τούτου, ορθώς το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε τα σχετικά επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

119 Κατά τέταρτον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει ούτε το επιχείρημα το οποίο αντλεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας από το ιστορικό θέσπισης του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, υποστηρίζοντας ότι ο νομοθέτης θέλησε να εξαιρέσει από τον επιμερισμό του κόστους μεταξύ των ΔΣΜ το κόστος που απορρέει από τα διορθωτικά μέτρα τα οποία εφαρμόζονται σε στοιχεία εντός των ζωνών, εφόσον δεν τροποποίησε, κατά τη θέσπιση της διατάξεως αυτής, τη διατύπωσή της, αντικαθιστώντας τη φράση «παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς» με τη φράση «την παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ και εντός των ζωνών προσφοράς».

120 Συναφώς, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η προσφεύγουσα μπορούν να στηριχθούν στα έγγραφα σχετικά με τον νομοθετικό τριμερή διάλογο προκειμένου να καταδείξουν τη βούληση του νομοθέτη κατά τη θέσπιση του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, διαπιστώνεται ότι τυχόν επιλογή να μη μνημονευθούν ρητώς οι συμφορήσεις εντός ζώνης δεν είναι καθοριστικής σημασίας ως προς το ζήτημα ποια στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμβολής στη συμφόρηση «μεταξύ δύο ζωνών».

121 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 56 έως 59 και 109 ανωτέρω, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 δεν καθορίζει τα στοιχεία δικτύου στα οποία πρέπει να επιμερίζεται το κόστος των διορθωτικών μέτρων για τη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων, όπερ δεν σημαίνει όμως ότι ο νομοθέτης θέλησε να εξαιρέσει κάποια ομάδα στοιχείων δικτύου από τον επιμερισμό του κόστους.

122 Συνεπώς, είναι απορριπτέα τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 και του άρθρου 74 του κανονισμού 2015/1222, πρέπει να εξαιρούνται τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου από την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους.

– Σχετικά με τα κίνητρα που προκύπτουν από το γεγονός ότι τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους

123 Επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους καταλαμβάνει όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου, περιλαμβανομένων εκείνων με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV, δεν συνεπάγεται κίνητρα που να προσκρούουν στους σκοπούς του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

124 Ειδικότερα, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προβλέπει την υποχρέωση των ΔΣΜ να αναλαμβάνουν το κόστος των διορθωτικών μέτρων που συνδέονται με τις ροές οι οποίες προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές και συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς, χωρίς να υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο. Τούτο παρακινεί τους ΔΣΜ να αναπτύξουν το δίκτυό τους προκειμένου να μπορούν να διεκπεραιώνουν τέτοιες ροές εφόσον δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, το οποίο αντιστοιχεί στο επίπεδο της βροχοειδούς ροής που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση σε μια ζώνη προσφοράς.

125 Αντιθέτως, το ισχύον νομικό πλαίσιο δεν προβλέπει την υποχρέωση των ΔΣΜ να αναπτύξουν το δίκτυό τους προκειμένου να διεκπεραιώνουν τις βροχοειδείς ροές άνω του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου που μνημονεύεται στη σκέψη 124 ανωτέρω. Και τούτο διότι οι ροές αυτές είναι, ως εκ της φύσεώς τους, απρόβλεπτες και απροσδόκητες και ο ΔΣΜ που τις διεκπεραιώνει δεν τις επηρεάζει.

126 Στο σημείο αυτό τονίζεται ότι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 2019/943, η μείωση των επιπτώσεων των βροχοειδών ροών και της εσωτερικής συμφόρησης στο διαζωνικό εμπόριο αποτελεί έναν εκ των κύριων σκοπών του Ευρωπαίου νομοθέτη κατά τη θέσπιση του κανονιστικού αυτού πλαισίου.

127 Ομοίως, από τη σελίδα 59 της εκτίμησης επιπτώσεων της 30ής Νοεμβρίου 2016, την οποία εκπόνησε η Επιτροπή στο πλαίσιο της επεξεργασίας της δέσμης νομοθετικών μέτρων «Ενέργεια» [SWD(2016) 410], προκύπτει ότι οι βροχοειδείς ροές μπορούν να μειώσουν τη διαζωνική δυναμικότητα και να οδηγήσουν σε δαπανηρή αναδιανομή, εκτός αγοράς, καθώς και σε σημαντικές στρεβλώσεις στις τιμές και σε επενδυτικά σήματα στις γειτνιάζουσες ζώνες. Ο επακόλουθος οικονομικός αντίκτυπος είναι σημαντικός.

128 Επιπλέον, η εξαίρεση των μη κρίσιμων στοιχείων δικτύου θα είχε ως αποτέλεσμα ο ΔΣΜ που εκπέμπει τις βροχοειδείς ροές να μην έχει κίνητρο να επενδύσει αρκετά στο δίκτυό του, διότι δεν θα τον βαρύνει το συνολικό κόστος των διορθωτικών μέτρων που είναι αναγκαία για τη μείωση των συμφορήσεων τις οποίες προκάλεσε. Πράγματι μόνον αυτός ο ΔΣΜ, ο οποίος έχει γνώση του δικτύου του και φέρει την ευθύνη γι' αυτό, μπορεί να λάβει άλλα αναγκαία μέτρα, όπως η αναδιαμόρφωση της ζώνης ή οι επενδύσεις στο δίκτυό του. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 35, παράγραφος 5, του κανονισμού 2019/943, κάθε ΔΣΜ είναι υπεύθυνος για το δίκτυό του, και, ως εκ τούτου, τα εσωτερικά προβλήματά του δεν θα πρέπει να βαρύνουν τους γειτνιάζοντες ΔΣΜ.

129 Εξάλλου, αν καθένας από τους δύο υπεύθυνους και γειτνιάζοντες ΔΣΜ είχε κίνητρο να επενδύσει στο δικό του δίκτυο, είτε για να διεκπεραιώσει είτε για να μειώσει τις βροχοειδείς ροές, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα, ελλείψει συντονισμού μεταξύ των δύο αυτών ΔΣΜ, υπερεπένδυση και αναποτελεσματική κατανομή των πόρων, όπως επισήμανε καίρια ο ACER στο σημείο 261 του υπομνήματος αντικρούσεως.

130 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων, παρατηρείται ότι ΔΣΜ δεν είναι δυνατόν να απαλλάσσεται από τις δαπάνες που προκαλεί εις βάρος των άλλων ΔΣΜ στα μη κρίσιμα στοιχεία των δικτύων τους με τις βροχοειδείς ροές του οι οποίες υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, ακόμη και αν τα διορθωτικά μέτρα στα στοιχεία αυτά συμβάλλουν στη διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

131 Τέτοια προσέγγιση θα ήταν, εξάλλου, αντίθετη προς την αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.

132 Η αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης συνεπάγεται δικαιώματα και υποχρεώσεις τόσο για την Ένωση όσο και για τα κράτη μέλη, δεδομένου ότι η Ένωση υπέχει υποχρέωση αλληλεγγύης έναντι των κρατών μελών, τα δε κράτη μέλη υπέχουν υποχρέωση αλληλεγγύης μεταξύ τους και έναντι του κοινού συμφέροντος της Ένωσης και των πολιτικών της (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Γερμανία κατά Πολωνίας, C-848/19 P, EU:C:2021:598, σκέψη 49).

133 Υπό τις συνθήκες αυτές, θα ήταν αντίθετο προς την αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης να επιτρέπεται στους ΔΣΜ που εκπέμπουν βροχοειδείς ροές διερχόμενες από άλλες ζώνες προσφοράς να αποφεύγουν το κόστος των διορθωτικών μέτρων, τα οποία ενεργοποιούνται προς το κοινό συμφέρον για τη βελτιστοποίηση της διαζωνικής δυναμικότητας διασφαλίζοντας, συγχρόνως, την όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη, ασφάλεια του δικτύου, τούτο δε προς όφελος όλων των ΔΣΜ καθώς και, συνακόλουθα, των καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας.

134 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την προτεραιοποίηση των βροχοειδών ροών

135 Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ισχυρίζεται ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους προβλέπει, στο άρθρο 7, παράγραφος 6, στοιχείο a), προτεραιοποίηση των βροχοειδών ροών, ως πηγής συμφορήσεων, έναντι των εσωτερικών ροών, η οποία έχει ως συνέπεια τη στοχοποίηση των ροών αυτών.

136 Κατά την προσφεύγουσα, η κατά προτεραιότητα συνεκτίμηση των βροχοειδών ροών σε σχέση με τις εσωτερικές ροές κατά τον προσδιορισμό των αιτιών των συμφορήσεων αντιβαίνει στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», δημιουργεί αντικίνητρα και δεν συνάδει με τις αρχές της επιείκειας και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

137 Πρώτον, η κατά προτεραιότητα συνεκτίμηση των βροχοειδών ροών σε σχέση με τις εσωτερικές ροές κατά τον επιμερισμό του κόστους αντιβαίνει στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» η οποία καθιερώνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943. Συγκεκριμένα, κατά την άποψή της, οι βροχοειδείς και οι εσωτερικές ροές συμβάλλουν από φυσικής απόψεως κατά τον ίδιο τρόπο και την ίδια χρονική στιγμή στη συμφόρηση στοιχείων δικτύου. Ως εκ τούτου, οι ΔΣΜ των ζωνών προσφοράς που δημιουργούν τις βροχοειδείς ροές πρέπει να συμμετέχουν στις

δαπάνες των διορθωτικών μέτρων ανάλογα με την αντίστοιχη συμβολή τους στη συμφόρηση. Η προτεραιότητα που δίνεται στις βροχοειδείς ροές έναντι των εσωτερικών ροών αντιβαίνει στην αρχή αυτή.

138 Δεύτερον, η κατά προτεραιότητα συνεκτίμηση των βροχοειδών ροών σε σχέση με τις εσωτερικές ροές δημιουργεί, κατά την προσφεύγουσα, αντικίνητρα, τόσο για τους ΔΣΜ των υπό συμφόρηση δικτύων όσο και για εκείνους της ζώνης προσφοράς που προκαλεί τις βροχοειδείς ροές.

139 Τρίτον, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει επίσης στην αρχή της επιείκειας καθώς και στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων. Οι παράνομες εσωτερικές και βροχοειδείς ροές είναι «καταδικαστέες» στον ίδιο βαθμό με βάση τα κριτήρια του δικαίου της Ένωσης και, ειδικότερα, υπό το πρίσμα του επιδιωκόμενου από τους κανονισμούς 2019/943 και 2015/1222 σκοπού, σύμφωνα με τον οποίο ο επιμερισμός του κόστους πρέπει να γίνεται με γνώμονα τη συμβολή στη συμφόρηση.

140 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συντάσσεται με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

141 Ο ACER αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, όπως υποστηρίζονται από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

142 Όπως ορίζει το άρθρο 16, παράγραφος 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, ο επιμερισμός του κόστους πραγματοποιείται «με βάση τον βαθμό συμβολής στη συμφόρηση».

143 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 6, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, η συμβολή στη συμφόρηση των διαφόρων ειδών ροών καθορίζεται κατά τον ακόλουθο τρόπο.

144 Διαπιστώνεται η «υπερφόρτωση» στο οικείο στοιχείο δικτύου. Η υπερφόρτωση αντιστοιχεί, κατά κανόνα, στον όγκο των ροών που υπερβαίνει τη μέγιστη δυναμικότητα του οικείου στοιχείου δικτύου.

145 Περαιτέρω, καθορίζεται σειρά προτεραιότητας μεταξύ των διαφόρων ειδών ροών. Σύμφωνα με τη σειρά αυτή, οι βροχοειδείς ροές συμφόρησης οι οποίες υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο προσδιορίζονται, στο άρθρο 7, παράγραφος 6, στοιχείο a), της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, ως συμβάλλουσες πρώτες στη σειρά στην ενδεχόμενη συμφόρηση, ενώ οι εσωτερικές ροές συμφόρησης προσδιορίζονται, στο άρθρο 7, παράγραφος 6, στοιχείο b), της ίδιας μεθοδολογίας, ως συμβάλλουσες δεύτερες στη σειρά στην εν λόγω συμφόρηση. Κατά τη σειρά αυτή προτεραιότητας, ακολουθούν οι ροές συμφόρησης οι οποίες προέρχονται από άλλες περιφέρειες υπολογισμού δυναμικότητας, οι βροχοειδείς ροές συμφόρησης οι οποίες δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, οι κατανεμημένες ροές συμφόρησης και οι ροές συμφόρησης μετασχηματιστών μετατόπισης φάσεως.

146 Όλες οι ροές «συμβάλλουν» στην υπερφόρτωση μόνον εφόσον υπερβαίνουν τη μέγιστη δυναμικότητα του οικείου στοιχείου δικτύου.

147 Επομένως, αν οι εσωτερικές ροές, μαζί με τις άλλες ροές που βρίσκονται σε χαμηλότερη κατάταξη στον κατάλογο προτεραιότητας, υπερβαίνουν τη μέγιστη δυναμικότητα του οικείου στοιχείου δικτύου και αν, επιπλέον, υπάρχουν βροχοειδείς ροές οι οποίες υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, το μέρος του κόστους που αντιστοιχεί στις εσωτερικές ροές και τις

βροχοειδείς ροές καθορίζεται με βάση το πόσο αυτές υπερβαίνουν τη μέγιστη δυναμικότητα του οικείου στοιχείου δικτύου, κατά τη σειρά προτεραιότητας η οποία καθορίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 6, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

148 Υπό το πρίσμα των επεξηγηματικών αυτών στοιχείων πρέπει να εξεταστούν οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας ότι η προτεραιοποίηση των βροχοειδών ροών έναντι των εσωτερικών ροών, η οποία συνιστά απόρροια της σειράς προτεραιότητας που καθορίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 6, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους δεν συνάδει με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, κατά το οποίο ο επιμερισμός του κόστους πρέπει να γίνεται «με βάση τον βαθμό συμβολής στη συμφόρηση», και, ως εκ τούτου, την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

149 Επ' αυτού, αφενός, διαπιστώνεται ότι γραμματική ερμηνεία της φράσης «με βάση τον βαθμό συμβολής στη συμφόρηση» είναι συμβατή τόσο με την προσέγγιση που γίνεται δεκτή από την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους όσο και με την προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα προσέγγιση. Συγκεκριμένα, η ως άνω διατύπωση μπορεί να γίνει αντιληπτή υπό την έννοια ότι «συμβολή» στη συμφόρηση υφίσταται μόνον από το χρονικό σημείο κατά το οποίο σημειώνεται υπέρβαση της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου. Επιπλέον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η γραμματική ερμηνεία της φράσης «με βάση το βαθμό συμβολής στη συμφόρηση» δεν αποκλείει τη δυνατότητα πρόβλεψης μιας σειράς προτεραιότητας των διαφόρων ειδών ροών, προκειμένου να επιμερίζεται το κόστος μεταξύ τους, με βάση τον βαθμό συμβολής τους στη συμφόρηση.

150 Αφετέρου, είναι εξίσου δυνατή, υπό αυστηρά αιτιώδη έννοια, η ερμηνεία της φράσης «με βάση τον βαθμό συμβολής στη συμφόρηση» υπό την έννοια ότι όλες οι ροές στο οικείο στοιχείο δικτύου «συμβάλλουν» κατά τον ίδιο τρόπο στην ενδεχόμενη συμφόρηση.

151 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξεταστεί αν η προτεραιοποίηση των βροχοειδών ροών δικαιολογείται υπό το πρίσμα της διαφορετικής φύσης τους σε σχέση με τις εσωτερικές ροές ή αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν επιτρέπεται διαφοροποίηση, και συνεπώς προτεραιοποίηση.

152 Κατά την προσφεύγουσα, από πλήθος διατάξεων προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης αντιμετωπίζει τις εσωτερικές ροές και τις βροχοειδείς ροές ισότιμα, οπότε απαγορεύεται η διαφορετική μεταχείρισή τους κατά την κατανομή του κόστους των διορθωτικών μέτρων, διότι άλλως θα παραβιάζονταν οι αρχές της επιείκειας και της απαγόρευσης των διακρίσεων.

153 Ως προς το ζήτημα αυτό, αληθεύει βεβαίως ότι, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 2019/943, ο νομοθέτης της Ένωσης επιδιώκει να αποτρέψει το ενδεχόμενο να περιοριστεί η διαζωνική δυναμικότητα εξαιτίας των εσωτερικών ροών και των βροχοειδών ροών και ότι για τον λόγο αυτόν καθόρισε, στο άρθρο 16, παράγραφος 8, του κανονισμού αυτού, μέγιστο επίπεδο ύψους 30 % της δυναμικότητας κάθε κρίσιμου στοιχείου δικτύου το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί, ιδίως, για τη διαχείριση των συμφορήσεων που προκαλούνται από τις εσωτερικές ροές και τις βροχοειδείς ροές.

154 Ωστόσο, το ίδιο το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 εισάγει, συναφώς, διαφοροποίηση μεταξύ των εσωτερικών ροών και των βροχοειδών ροών. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή προβλέπει, στο πρώτο εδάφιό της, τον καθορισμό επιτρεπόμενου επιπέδου για «ροές που προκύπτουν από συναλλαγές εσωτερικές στις ζώνες προσφοράς και οι οποίες είναι κάτω από το επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση σε μια ζώνη

προσφοράς». Ακόμη και αν τούτο δεν προκύπτει ρητά από το κείμενο του άρθρου 16, παράγραφος 13, το επίπεδο αυτό φαίνεται να πρέπει να καθορίζεται μόνον για τις βροχοειδείς ροές, δεδομένου ότι, κατά το δεύτερο εδάφιο της διάταξης αυτής, το επίπεδο αυτό καθορίζεται για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς.

155 Επιπλέον, ακόμη και ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης, οι βροχοειδείς ροές είναι, σε ορισμένο βαθμό, αναπόφευκτες σε δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας διασυνδεδεμένο με υψηλού βαθμού πλεγμάτωση (βλ. σκέψη 180 κατωτέρω). Ο λόγος για τον οποίο καθορίζεται ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις βροχοειδείς ροές είναι ακριβώς να εξαιρούνται τέτοιες ροές από τον επιμερισμό του κόστους που προκύπτει από τα διορθωτικά μέτρα.

156 Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς τα όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, προβλέποντας τον καθορισμό ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για τις βροχοειδείς ροές, τις αντιμετωπίζει διαφορετικά από τις εσωτερικές ροές.

157 Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά, για τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων, οι εσωτερικές ροές και οι βροχοειδείς ροές που υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, εφόσον τέτοια διαφοροποίηση παρίσταται δικαιολογημένη υπό το πρίσμα της διαφορετικής φύσης τους, στο πλαίσιο της επίμαχης νομοθεσίας.

158 Υπογραμμίζεται δε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 40, παράγραφος 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 2019/944, κάθε ΔΣΜ είναι υπεύθυνος για «τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης ικανότητας του συστήματος να ανταποκρίνεται στην εύλογη ζήτηση για τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, τη λειτουργία, τη συντήρηση και την ανάπτυξη υπό οικονομικά αποδεκτές συνθήκες, ασφαλών, αξιόπιστων και αποτελεσματικών συστημάτων μεταφοράς».

159 Οι ΔΣΜ πρέπει επομένως να αναλαμβάνουν τα έξοδα ανάπτυξης και συντήρησης του δικτύου που διαχειρίζονται, καθώς και το κόστος των διορθωτικών μέτρων, εξαιρουμένων μόνο των διορθωτικών μέτρων για τα οποία εφαρμόζεται επιμερισμός του κόστους.

160 Ωστόσο, όπως υπομνήσθηκε στο σημείο 133 της αποφάσεως 30/2020, τα δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας δημιουργήθηκαν, ιστορικά, προκειμένου να καταστούν δυνατές οι εσωτερικές ροές, και η λειτουργία αυτή εξακολουθεί να αποτελεί, ακόμη και σήμερα, έναν εκ των λόγων ύπαρξής τους. Συνεπώς, οι εσωτερικές ροές συνιστούν τη βασική λειτουργία δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας.

161 Με τη δημιουργία της κοινής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, τα δίκτυα άνοιξαν, για να καταστήσουν δυνατές τις διασυνοριακές συναλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας, και η νομοθεσία της Ένωσης υποχρεώνει τους ΔΣΜ, αξιοποιώντας τα δίκτυά τους, να διασφαλίζουν τις συναλλαγές αυτές.

162 Ως εκ τούτου, η εμφάνιση βροχοειδών ροών είναι, σε ορισμένο βαθμό, αναπόφευκτη, αν και ανεπιθύμητη, συνέπεια της διασύνδεσης των δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας που λειτουργούν σύμφωνα με ζωνικό μοντέλο, όπως αυτό της περιφέρειας CORE.

163 Εξάλλου, αντιθέτως προς τις εσωτερικές ροές και τις διασυνοριακές ροές που είναι κατανεμημένες στο πλαίσιο της κατανομής διαζωνικής δυναμικότητας, δεν υπάρχει κανένας λόγος οι βροχοειδείς ροές να διέρχονται από γειτνιάζοντα διασυνδεδεμένα δίκτυα και να προκαλούν συμφορήσεις.

164 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί κατ' αρχήν να επιβάλλεται στους ΔΣΜ να αναλαμβάνουν το κόστος των διορθωτικών μέτρων για τις υπερβαίνουσες το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο βροχοειδείς ροές οι οποίες διέρχονται από τα δίκτυά τους, συν τοις άλλοις διότι θα ήταν αδύνατη η τήρηση της προβλεπόμενης από το άρθρο 74, παράγραφος 6, στοιχείο γ', του κανονισμού 2015/1222 υποχρέωσης προς διασφάλιση δίκαιης κατανομής του κόστους.

165 Δεδομένου ότι οι βροχοειδείς ροές είναι, σε ορισμένο βαθμό, αναπόφευκτες σε δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας διασυνδεδεμένο με υψηλού βαθμού πλεγμάτωση, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, το οποίο πρέπει να καθορίζεται βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, πρέπει να θεωρείται ως το «έσχατο όριο» μέχρι το οποίο οι δαπάνες που προκαλούνται από τη συμβολή των βροχοειδών ροών στις συμφορήσεις πρέπει να βαρύνουν τον υπεύθυνο για τα οικεία στοιχεία δικτύου ΔΣΜ.

166 Επομένως, πέραν του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, δεν δικαιολογείται η απαίτηση να βαρύνονται οι ΔΣΜ με το κόστος των διορθωτικών μέτρων για τις βροχοειδείς ροές που διέρχονται από τα δίκτυά τους.

167 Ως εκ τούτου, η προτεραιοποίηση των βροχοειδών ροών έναντι των εσωτερικών ροών δικαιολογείται από τη διαφορετική φύση τους και, κατά συνέπεια, το συμβούλιο προσφυγών δεν παραβιάζει με την απόφασή του την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» η οποία καθιερώνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ούτε τις αρχές της επιείκειας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, κρίνοντας ότι η προτεραιοποίηση των βροχοειδών ροών, με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, δεν ήταν παράνομη.

168 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από την επίκληση του γεγονότος ότι ο νομοθέτης αντιμετωπίζει ισότιμα τις βροχοειδείς ροές και τις εσωτερικές ροές στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στο άρθρο 16, παράγραφος 8, του κανονισμού 2019/943 διαδικασίας υπολογισμού και κατανομής διαζωνικής δυναμικότητας.

169 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι, υπό το πρίσμα του συμφέροντος προς διασφάλιση της δυναμικότητας για τις διασυνοριακές συναλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας, τόσο οι βροχοειδείς ροές όσο και εσωτερικές ροές ενδέχεται να περιορίζουν τη δυναμικότητα αυτή δεν σημαίνει ωστόσο ότι αμφότερα τα είδη ροών πρέπει να τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης όσον αφορά τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων. Ο υπολογισμός της εν λόγω δυναμικότητας και ο επιμερισμός του κόστους των διορθωτικών μέτρων είναι δύο διαφορετικά ζητήματα και δεν επιτελούν τον ίδιο σκοπό. Τέλος, αντιθέτως προς τα όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η διαφορετική μεταχείριση των βροχοειδών ροών σε σχέση με τις εσωτερικές ροές, κατά τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων, δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω ούτε λόγω της επίκλησης των στρεβλών κινήτρων που φέρεται να δημιουργεί η διαφορετική αυτή μεταχείριση.

170 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν λαμβάνει υπόψη ότι οι εσωτερικές ροές συνιστούν, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 158 έως 160 ανωτέρω, τη βασική λειτουργία δικτύου μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

171 Συνεπώς, μόνο στην περίπτωση που οι ροές αυτές, από κοινού με τις ροές οι οποίες βρίσκονται σε χαμηλότερη κατάταξη στον κατάλογο προτεραιότητας, συμπεριλαμβανομένων των βροχοειδών ροών που δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, υπερβαίνουν τη μέγιστη

δυναμικότητα του οικείου στοιχείου δικτύου, δικαιολογείται η παροχή κινήτρων, μέσω του επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων, στον υπεύθυνο των εσωτερικών ροών ΔΣΜ να επενδύσει στο δίκτυό του.

172 Αντιθέτως, δεν δικαιολογείται η παροχή κινήτρων στον ΔΣΜ να επενδύσει στο δίκτυό του προκειμένου να είναι σε θέση να διεκπεραιώσει περισσότερες βροχοειδείς ροές που υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

173 Κατόπιν των ανωτέρω, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο

174 Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, υποστηρίζει ότι η απόφαση του συμβουλίου προσφυγών είναι παράνομη κατά το μέρος που το συμβούλιο προσφυγών επιβεβαίωσε την απόφαση 30/2020 με την οποία ο ACER προέβη σε εσφαλμένο καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου ορίου και, συνακόλουθα, παρέβη το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο του κανονισμού 2019/943.

175 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο ACER, καθορίζοντας ο ίδιος προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις βροχοειδείς ροές, παρέβη τις σχετικές διαδικαστικές διατάξεις. Το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943 αποτελεί, σε σχέση με τα άρθρα 9 και 74 του κανονισμού 2015/1222, τόσο lex posterior, όσο και lex superior και lex specialis, οπότε ο ACER δεν ήταν αρμόδιος δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού 2015/1222. Εξάλλου, ο ACER δεν μπορεί κατά μείζονα λόγο να στηριχθεί στο άρθρο 6, παράγραφος 10, του κανονισμού 2019/942, δεδομένου ότι οι ΔΣΜ δεν προέβησαν στην ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, ούτε υπέβαλαν πρόταση ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στις ΕΡΑ προς έγκριση, οπότε οι αρχές αυτές δεν «επιλήφθηκαν του προβλήματος» του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 10, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/942.

176 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ACER παρέβη επίσης τις ουσιαστικές διατάξεις που απορρέουν από το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943. Ο ACER καθόρισε το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο χωρίς να έχει στη διάθεσή του την απαιτούμενη ανάλυση. Εξάλλου, δεν το καθόρισε «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς» και στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση», όπως απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943.

177 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο ACER δεν ήταν αρμόδιος να καθορίσει προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, επικαλούμενος δήθεν «αναγκαιότητα».

178 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συντάσσεται με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

179 Ο ACER αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, όπως υποστηρίζονται από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

180 Δεν αμφισβητείται ότι, ακόμη και ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης, οι βροχοειδείς ροές είναι αναπόφευκτες σε δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας διασυνδεδεμένο με υψηλού βαθμού πλεγμάτωση το οποίο λειτουργεί σύμφωνα με ζωνικό μοντέλο.

181 Για τον λόγο αυτόν, σκοπός του καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για τις βροχοειδείς ροές είναι ακριβώς να εξαιρούνται τέτοιες ροές από τον επιμερισμό του κόστους που προκύπτει από την αναδιανομή και την αντίρροπη συναλλαγή.

182 Όσον αφορά τον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ορίζει τα εξής:

«Κατά την κατανομή του κόστους των διορθωτικών μέτρων μεταξύ των [ΔΣΜ], οι [ΕΡΑ] επιμερίζουν το κόστος […] εκτός από δαπάνες προκληθείσες από ροές που προκύπτουν από συναλλαγές εσωτερικές στις ζώνες προσφοράς και οι οποίες είναι κάτω από το επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση σε μια ζώνη προσφοράς.

Το επίπεδο αυτό αναλύεται και καθορίζεται από κοινού από όλους τους [ΔΣΜ] μιας περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς και υπόκειται στην έγκριση όλων των [ΕΡΑ] της περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας.»

183 Πρώτον, από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο προϋποθέτει προσομοίωση του επιπέδου βροχοειδών ροών που αναμένεται ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης.

184 Η «διαρθρωτική συμφόρηση» ορίζεται, στο άρθρο 2, σημείο 6, του κανονισμού 2019/943, ως «συμφόρηση στο σύστημα μεταφοράς που μπορεί να οριστεί αναμφισβήτητα, είναι προβλέψιμη, γεωγραφικά αμετάβλητη για μακρύ χρονικό διάστημα και συχνά επαναλαμβανόμενη υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας».

185 Δεύτερον, από το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943 προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να καθορίζεται κατόπιν ανάλυσης και ότι η ανάλυση αυτή πρέπει να γίνεται από τους ΔΣΜ.

186 Τρίτον, από την ίδια αυτή διάταξη προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αναλύεται και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

187 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι ΔΣΜ δεν προέβησαν στην απαιτούμενη ανάλυση.

188 Δεν αμφισβητείται επίσης ότι ούτε ο ACER προέβη σε τέτοια ανάλυση.

189 Ειδικότερα, από το σημείο 112 της αποφάσεως 30/2020 προκύπτει ότι, επειδή δεν υπήρχε ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο το οποίο να έχει, αφενός, αναλυθεί και καθοριστεί από τους ΔΣΜ και, αφετέρου, εγκριθεί από τις ΕΡΑ σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ο ACER εξέτασε αν ήταν σε θέση να προβεί ο ίδιος στην ανάλυση αυτή και κατέληξε ότι δεν συνέτρεχε τέτοια περίπτωση, λόγω περιορισμένων πόρων και διαθέσιμου χρόνου αλλά και έλλειψης της αναγκαίας τεχνογνωσίας.

190 Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 8 της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους και των σημείων 110 έως 114 της αποφάσεως 30/2020 προκύπτει ότι ο ACER έκρινε ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, έχει την ευχέρεια να καθορίσει ο ίδιος, προσωρινά, ένα ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

191 Επιπλέον, από τα σημεία 115 έως 122 της αποφάσεως 30/2020 προκύπτει ότι ο ACER καθόρισε το προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για όλη την περιφέρεια CORE κατά τρόπο ομοιόμορφο σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας κάθε οικείου στοιχείου δικτύου και στη συνέχεια κατένειμε το επιτρεπόμενο αυτό επίπεδο ισομερώς μεταξύ όλων των ζωνών προσφοράς που παράγουν βροχοειδείς ροές στο οικείο στοιχείο δικτύου.

192 Για τους λόγους που εκτίθενται στα σημεία 909 έως 1077 (σ. 137 έως 164), 1210 έως 1221 (σ. 187 έως 189) και 1192 έως 1226 (σ. 212 έως 218) της προσβαλλομένης αποφάσεως, το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε ως αβάσιμες τις αιτιάσεις που προβλήθηκαν όσον αφορά τον καθορισμό από τον ACER αυτού του προσωρινού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου.

193 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει ιδίως από τα σημεία 924 έως 946 (σ. 140 έως 144), 1217 έως 1221 (σ. 187 έως 189) και 1199 έως 1226 (σ. 213 έως 218) της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο ACER έκρινε ότι όφειλε να καθορίσει ο ίδιος το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, δεδομένου ότι ο καθορισμός του επιπέδου αυτού αποτελούσε, κατά την άποψή του, αναγκαία προϋπόθεση για την έγκριση της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

194 Εξάλλου, από τα ίδια αυτά σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου από τον ACER φέρεται να στηρίζεται σε «διεξοδική ανάλυση».

195 Από τα στοιχεία αυτά της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει επίσης ότι το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο ACER είχε τη δυνατότητα, και δη την υποχρέωση, να καθορίσει ο ίδιος προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο χωρίς να έχει στη διάθεσή του την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, προκειμένου να αποτραπεί το αδιέξοδο.

196 Από την άποψη αυτή, υπογραμμίζεται στην προσβαλλόμενη απόφαση ο προσωρινός χαρακτήρας του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου που καθόρισε ο ACER. Ειδικότερα, από το σημείο 943 (σ. 143) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι οι ΔΣΜ μπορούν ακόμη, ανά πάσα στιγμή, να προβούν στην απαιτούμενη ανάλυση και ότι οι ΕΡΑ μπορούν να αντικαταστήσουν, ανά πάσα στιγμή, το προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους από οριστικό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

197 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να εξεταστεί αν το συμβούλιο προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι ο καθορισμός από τον ACER ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου βάσει της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους ήταν σύμφωνος προς τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943. Σε αντίθετη περίπτωση, θα πρέπει να εξεταστεί αν, όπως έκρινε το συμβούλιο προσφυγών, ο ACER, στη συγκεκριμένη περίπτωση, μπορούσε τουλάχιστον να βασιστεί σε σιωπηρή αρμοδιότητα δυνάμει της οποίας είχε τη δυνατότητα να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με τρόπο διαφορετικό από τον προβλεπόμενο στην προαναφερθείσα διάταξη.

Επί της τήρησης των απαιτήσεων που απορρέουν από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943

198 Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο αναλύεται και καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς» και πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση».

199 Κατά πρώτον, πρέπει να εξεταστεί αν η μέθοδος για τον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου την οποία εφάρμοσε ο ACER με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, που επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, πληροί την απαίτηση ότι το επίπεδο αυτό πρέπει να αναλύεται και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

200 Συναφώς, από το άρθρο 7, παράγραφοι 3 και 4 της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο καθορίζεται σε δύο στάδια.

201 Στο πρώτο στάδιο, εφαρμόζεται σε κάθε στοιχείο δικτύου που έχει διασυνοριακή σημασία ένα κοινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για όλη την περιφέρεια CORE. Το κοινό αυτό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο καθορίζεται σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου.

202 Στο δεύτερο στάδιο, το κοινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο διαιρείται ισομερώς, για κάθε οικείο στοιχείο δικτύου, με τον αριθμό ζωνών προσφοράς της περιφέρειας CORE από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές που διέρχονται από το εν λόγω στοιχείο δικτύου. Σε περίπτωση που σε μια ζώνη προσφοράς δεν χρησιμοποιείται πλήρως το μερίδιο του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου που της αντιστοιχεί, το μη χρησιμοποιούμενο μερίδιο επιμερίζεται εν συνεχεία ισομερώς μεταξύ των ζωνών προσφοράς που απομένουν.

203 Ως εκ τούτου, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο κάθε στοιχείου δικτύου με διασυνοριακή σημασία αντιστοιχεί σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητάς του, διαιρούμενο ισομερώς δια του αριθμού ζωνών προσφοράς της περιφέρειας CORE από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές που διέρχονται από το οικείο στοιχείο δικτύου.

204 Είναι αληθές, όπως υποστηρίζει ο ACER, ότι μέσω ενός τέτοιου επιμερισμού ορίζεται εν τέλει ατομικό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για κάθε ζώνη προσφοράς και, συνεπώς, ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου κατ' αυτόν τον τρόπο συνεπάγεται την «εξατομίκευσή» του σε κάποιον βαθμό, υπό την έννοια ότι καθορίζεται ανάλογα με τη μέγιστη ατομική δυναμικότητα κάθε σχετικού στοιχείου δικτύου και ανάλογα με τον αριθμό ζωνών προσφοράς από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές που διέρχονται από τα εν λόγω στοιχεία δικτύου.

205 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι η «εξατομίκευση» για την οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 204 ανωτέρω δεν ανταποκρίνεται στην εξατομίκευση που απαιτείται με βάση τη φράση «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς», στο άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943.

206 Και τούτο διότι, όπως υποστηρίζει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, χωρίς ο ACER να την αντικρούει επ' αυτού, το επιτρεπόμενο επίπεδο των βροχοειδών ροών μεταβάλλεται ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των ζωνών προσφοράς, όπως το μέγεθος, ο βαθμός πλεγμάτωσης, η αναλογία έγχυσης ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και ο αριθμός συνόρων της οικείας ζώνης προσφοράς. Επομένως, το επίπεδο βροχοειδών ροών μπορεί να ποικίλλει από ζώνη σε ζώνη, ήτοι να είναι διαφορετικό σε «κάθε ξεχωριστή ζώνη», υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13 του κανονισμού 2019/943, και δη στα στοιχεία που επηρεάζουν τις συμφορήσεις μεταξύ δύο ζωνών. Για τον λόγο αυτόν, το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943 απαιτεί να καθορίζεται το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των επίμαχων ζωνών προσφοράς και των διαφορετικών συνόρων μεταξύ τους.

207 Ωστόσο, ο καθορισμός από τον ACER του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στηρίζεται, κατά το πρώτο στάδιο, σε ένα ενιαίο ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για όλες τις ζώνες προσφοράς στην περιφέρεια CORE, με συνέπεια να μη λαμβάνονται καθόλου υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ζωνών αυτών και των μεταξύ τους συνόρων.

208 Εξάλλου, ούτε κατά την «εξατομίκευση» που επέρχεται στο δεύτερο στάδιο δεν λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά των διάφορων ζωνών προσφοράς, αφού αυτή εξαρτάται αποκλειστικώς από τον αριθμό ζωνών προσφοράς από τις οποίες προέρχονται οι διερχόμενες από τα οικεία στοιχεία δικτύου βροχοειδείς ροές. Η ίδια συλλογιστική εφαρμόζεται και στην περίπτωση μεταγενέστερης κατανομής, στις άλλες ζώνες προσφοράς, του μη χρησιμοποιούμενου μεριδίου του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου από δεδομένη ζώνη προσφοράς.

209 Συνεπώς, το καθοριζόμενο από τον ACER ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο δεν πληροί την απαίτηση του άρθρου 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, κατά την οποία το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

210 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την απαίτηση ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση», δεν αμφισβητείται ότι εν προκειμένω ουδέποτε έγινε η ανάλυση η οποία απαιτείται υπό κανονικές συνθήκες για τον καθορισμό του επιπέδου βροχοειδών ροών που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943.

211 Ωστόσο, ελλείψει τέτοιας ανάλυσης, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε από τον ACER δεν θα μπορούσε να είναι σύμφωνο προς την απαίτηση κατά την οποία το επίπεδο αυτό πρέπει να αντιστοιχεί στο επίπεδο βροχοειδών ροών που αναμένεται ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης.

212 Ειδικότερα, από τα σημεία 958 (σ. 145) και 1221 (σ. 189) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER έκρινε ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, όπως το είχε καθορίσει, αντιστοιχούσε σε κατάσταση χωρίς διαρθρωτική συμφόρηση.

213 Συγκεκριμένα, από το σημείο 115 της αποφάσεως 30/2020 και το σημείο 215 του υπομνήματος αντικρούσεως προκύπτει ότι ο ACER διενήργησε έρευνα μεταξύ των ΔΣΜ ως προς το επίπεδο βροχοειδών ροών που αναμένεται ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης. Ενώ ορισμένοι ΔΣΜ υπέδειξαν τιμές που κυμαίνονταν μεταξύ 3, 5 και 10 %, άλλοι δεν απάντησαν ή υπέδειξαν όρια άνω του 10 %. Υπό τις συνθήκες αυτές, και υποθέτοντας ότι οι απαντήσεις των ΔΣΜ είχαν επηρεαστεί από τα συμφέροντά τους, ο ACER καθόρισε το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου ως «μέσο όρο» των απόψεων των ΔΣΜ, όπως προκύπτει επίσης από το σημείο 115 της αποφάσεως 30/2020.

214 Κατά συνέπεια, ο καθορισμός σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου ως κοινού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για όλες τις ζώνες προσφοράς της περιφέρειας CORE και ως πρώτου σταδίου στον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου ανά οικείο στοιχείο δικτύου δεν στηρίζεται σε καμία ανάλυση του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου χωρίς διαρθρωτική συμφόρηση, όπως απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, αλλά προέκυψε ως το αποτέλεσμα συμβιβασμού υπό το πρίσμα των διιστάμενων απόψεων των οικείων ΔΣΜ.

215 Και τούτο διότι, όπως αναγνωρίζει ο ACER στο σημείο 930 (σ. 141) της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943 προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ανάλυση των επενδύσεων στο δίκτυο και των τυχόν αναδιαμορφώσεων των ζωνών προσφοράς προς εξάλειψη των διαρθρωτικών συμφορήσεων. Ωστόσο, ο ACER παραδέχεται ότι δεν προέβη σε τέτοια ανάλυση.

216 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα του ACER ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη στηριζόταν σε «διεξοδική ανάλυση» είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, η ανάλυση αυτή δεν ήταν η απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

217 Ως εκ τούτου, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε από τον ACER δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ήτοι ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

Επί των προϋποθέσεων αναγνώρισης σιωπηρής αρμοδιότητας

218 Από τις ως άνω εκτιμήσεις προκύπτει ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη ο ACER με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους δεν συνάδει με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

219 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ζήτημα αν, κατ' αρχήν, ο ACER ήταν αρμόδιος βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 10, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 2019/942 να καθορίσει ο ίδιος ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, όπως κρίθηκε στο σημείο 924 (σ. 140) της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι άνευ σημασίας. Πράγματι, η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει, εν πάση περιπτώσει, στον ACER να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

220 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν, παρά το γεγονός ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη ο ACER δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ο ACER είχε, στην ειδική αυτή κατάσταση στην οποία βρισκόταν, σιωπηρή αρμοδιότητα δυνάμει της οποίας είχε τη δυνατότητα να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με τρόπο διαφορετικό από τον απαιτούμενο κατά τη διάταξη αυτή.

221 Συγκεκριμένα, ο ACER δικαιολογεί την αρμοδιότητά του να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο επικαλούμενος την ύπαρξη αναγκαιότητας. Υποστηρίζει ότι εφόσον δεν είχε προηγηθεί ανάλυση του αναμενόμενου χωρίς διαρθρωτική συμφόρηση ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, η οποία έπρεπε να γίνει από τους ΔΣΜ, ο ACER είχε τη δυνατότητα, προκειμένου να αποτραπεί το αδιέξοδο, να καθορίσει ο ίδιος, προσωρινά, ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους.

222 Πρώτον, δεν μπορεί κατ' αρχήν να γίνει δεκτό, υπό το πρίσμα της αρχής της νομιμότητας, ότι οργανισμός της Ένωσης, όπως ο ACER, μπορεί να παρεκκλίνει από το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο. Ως εκ τούτου, ο ACER δεν επιτρεπόταν, κατ' αρχήν, να παρεκκλίνει από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

223 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο β', του κανονισμού 2019/942, ο ACER μπορεί «να λάβει ενδιάμεση απόφαση προκειμένου να εξασφαλισθεί […] η ασφάλεια λειτουργίας». Διαπιστώνεται, ωστόσο, ότι, εν προκειμένω, ο ACER

δεν στηρίχτηκε στη διάταξη αυτή για να καθορίσει το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο. Εξάλλου, και εν πάση περιπτώσει, η έγκριση της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αναγκαία προκειμένου να «εξασφαλισθεί η ασφάλεια του εφοδιασμού ή η ασφάλεια λειτουργίας», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 12, στοιχείο β′, του κανονισμού 2019/942. Και τούτο διότι η μεθοδολογία αυτή αποσκοπεί στον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων και δεν επιδιώκει τον καθορισμό των διορθωτικών που πρέπει να εφαρμοστούν προκειμένου διαφυλαχθούν η ασφάλεια εφοδιασμού ή η ασφάλεια λειτουργίας.

224 Επιπλέον, η ύπαρξη της διατάξεως αυτής και, συνακόλουθα, της δυνατότητας έκδοσης, σε σαφώς περιορισμένες περιπτώσεις, προσωρινών αποφάσεων συνηγορεί κατά της αναγνώρισης σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του ACER να καθορίσει, ακόμη και σε προσωρινή βάση, με τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με τρόπο διαφορετικό από τον απαιτούμενο κατά το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

225 Τρίτον, σύμφωνα με τη νομολογία, η απλή επίκληση του συμφέροντος που συνδέεται με την αποτελεσματικότητα δεν αρκεί για τη δημιουργία αρμοδιότητας υπέρ οργανισμού της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2019, E-Control κατά ACER, T-332/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:761, σκέψη 69). Η απλή επίκληση τέτοιου συμφέροντος δεν αρκεί, συνεπώς, για να επιτραπεί σε οργανισμό της Ένωσης να παρεκκλίνει από το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο.

226 Εντούτοις, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να μπορεί η ύπαρξη σιωπηρής εξουσίας λήψης αποφάσεων να δικαιολογηθεί κατ' επίκληση του συμφέροντος που συνδέεται με την αποτελεσματικότητα, υπό την προϋπόθεση ότι το συμφέρον αυτό εξυπηρετεί πραγματική ανάγκη να διασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων των συνθηκών ή του οικείου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2019, E-Control κατά ACER, T-332/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:761, σκέψη 69).

227 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του ACER, κατ' εφαρμογήν της ως άνω νομολογίας.

Επί της αναγνώρισης σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του ACER

228 Σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 226 ανωτέρω, για να κριθεί αν ο ACER μπορούσε να ισχυριστεί ότι είχε σιωπηρή αρμοδιότητα, πρέπει να εξεταστεί αν η αναγνώριση τέτοιας αρμοδιότητας υπέρ του εξυπηρετούσε πραγματική ανάγκη για τη διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων.

229 Συναφώς, από τα σημεία 924 έως 946 (σ. 140 έως 144) και 1206 έως 1220 (σ. 214 έως 216) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER υποστήριξε ότι η ανάγκη έγκρισης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τον υποχρέωσε να καθορίσει ο ίδιος το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, τούτο δε, παρά την έλλειψη της απαιτούμενης υπό κανονικές συνθήκες ανάλυσης.

230 Κατά πρώτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη ανάγκη υπό το πρίσμα του χρονοδιαγράμματος, διαπιστώνεται ότι, βεβαίως, ο ACER ήταν, κατ' αρχήν, υποχρεωμένος να εγκρίνει μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους εντός της προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/942 και το άρθρο 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222, ήτοι εντός προθεσμίας έξι μηνών από τις 27 Μαρτίου 2020.

231 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν προβλέπει καμία κύρωση για υπέρβαση της προθεσμίας έξι μηνών που προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α', του κανονισμού 2019/942 και το άρθρο 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222. Δεν πρόκειται επομένως για δεσμευτική, αλλά για ενδεικτική προθεσμία.

232 Σύμφωνα με τη νομολογία, σε περίπτωση ενδεικτικής προθεσμίας, μολονότι ο οργανισμός της Ένωσης στον οποίο τάσσεται η προθεσμία αυτή οφείλει να προσπαθήσει να την τηρήσει, εντούτοις ενδέχεται να χρειαστεί, ιδίως λόγω του σύνθετου χαρακτήρα του εγχειρήματος και υπό την επιφύλαξη της βλάβης των συμφερόντων κράτους μέλους, περισσότερο χρόνο (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2013, Ισπανία κατά Επιτροπής T-54/11, EU:T:2013:10, σκέψη 27).

233 Κατά συνέπεια, η αφετηρία της συλλογιστικής του ACER είναι εσφαλμένη, δεδομένου ότι δεν ήταν υποχρεωμένος να εγκρίνει μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους εντός της προβλεπόμενης ημερομηνίας, ήτοι πριν από τις 28 Σεπτεμβρίου 2020.

234 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η ανάλυση του «επιπέδου που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» είναι περίπλοκη και χρονοβόρα.

235 Ο ACER θα μπορούσε επομένως, κατ' αρχήν, να επιλέξει να δώσει αρκετό χρόνο στους ΔΣΜ για να προβούν στην απαιτούμενη ανάλυση χωρίς να του προσαφθεί υπέρβαση της προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α', του κανονισμού 2019/942 και το άρθρο 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222.

236 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι η υποχρέωση καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου κατόπιν της ανάλυσης που προβλέπεται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Ιανουαρίου 2020.

237 Κατά τον χρόνο, δηλαδή, που οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE υπέβαλαν προς έγκριση στο σύνολο των ΕΡΑ της εν λόγω περιφέρειας την πρότασή τους σχετικά με μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, ήτοι στις 27 Μαρτίου 2019, ο κανονισμός 2019/943 δεν είχε ακόμη εκδοθεί.

238 Διαπιστώνεται δε ότι ούτε η απόφαση 30/2020 ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση διερευνούν τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει για το χρονοδιάγραμμα έγκρισης της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους το γεγονός ότι η υποχρέωση καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου και, συνακόλουθα, διενέργειας της αντίστοιχης ανάλυσης τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Ιανουαρίου 2020.

239 Ως εκ τούτου, η παραδοχή στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του συμβουλίου προσφυγών, ήτοι ότι ήταν αναγκαίο, για τον ACER, να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς κανένα περιθώριο να αναμείνει την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση, λόγω της προθεσμίας εντός της οποίας όφειλε να ενεργήσει, εκκινεί από ερμηνεία του κανονιστικού πλαισίου η οποία δεν λαμβάνει υπόψη ούτε τον ενδεικτικό χαρακτήρα της προθεσμίας που έπρεπε να τηρήσει ο ACER ούτε την τροποποίηση του ισχύοντος νομικού πλαισίου.

240 Κατά συνέπεια, μόνη η επίκληση ενδεικτικής προθεσμίας για την έγκριση από τον ACER της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους δεν αρκεί για την απόδειξη πραγματικής ανάγκης προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων.

241 Δεύτερον, ο ACER επικαλέστηκε την αδράνεια των ΔΣΜ για να δικαιολογήσει την ανάγκη της δικής του δράσης. Συγκεκριμένα, από το σημείο 955 (σ. 145) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER επισήμανε ότι οι ΔΣΜ δεν μπόρεσαν «σε χρονικό διάστημα σχεδόν τριών ετών» να πραγματοποιήσουν την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

242 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου βάσει της απαιτούμενης από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυσης τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Ιανουαρίου 2020.

243 Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς τα όσα αναφέρει ο ACER στο σημείο 926 (σ. 140) της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι ΔΣΜ δεν θεώρησαν, όπως προκύπτει από το επεξηγηματικό έγγραφο της 22ας Φεβρουαρίου 2019 που συνόδευε την πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους της 27ης Μαρτίου 2019, ότι ήταν υποχρεωτικό να καθορίσουν ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, αλλά μάλλον ότι είχαν δυνατότητα επιλογής.

244 Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι οι ΔΣΜ είχαν αναγνωρίσει την ανάγκη καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου πριν από την έκδοση του κανονισμού 2019/943, εντούτοις το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 διευκρινίζει τον τρόπο με τον οποίο έπρεπε να καθοριστεί το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, ήτοι βάσει ανάλυσης του «επιπέδου [βροχοειδών ροών] που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» και «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

245 Ο ACER όμως δεν υποστηρίζει ότι ήταν δεδομένο, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2019/943, ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο έπρεπε να καθοριστεί κατά τον τρόπο αυτόν.

246 Υπό τις συνθήκες αυτές, κακώς ο ACER επικρίνει τους ΔΣΜ ότι δεν μπόρεσαν «σε χρονικό διάστημα σχεδόν τριών ετών» να πραγματοποιήσουν την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

247 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται ούτε από τα έγγραφα που προσκόμισε ο ACER κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκειμένου να αποδείξει ότι οι ΔΣΜ και οι ΕΡΑ της περιφέρειας CORE συζητούσαν ακόμη με ποιον τρόπο έπρεπε να διενεργηθεί η ανάλυση η οποία απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

248 Ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον τα έγγραφα αυτά είναι παραδεκτά, διαπιστώνεται ότι οι τρέχουσες διαπραγματεύσεις, τις οποίες επικαλείται ο ACER, δεν ασκούν επιρροή στην προκειμένη περίπτωση.

249 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη νομολογία, η νομιμότητα μιας αποφάσεως πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς και μόνο υπό το πρίσμα των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υπήρχαν κατά τον χρόνο έκδοσής της (βλ. απόφαση της 27ης Απριλίου 2022, Roos κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-710/21, T-722/21 και T-723/21, EU:T:2022:262, σκέψη 211 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, τα στοιχεία που επικαλείται ο ACER, ως μεταγενέστερα της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της νομιμότητάς της.

250 Τρίτον, ο ACER δικαιολόγησε την αναγκαιότητα της δράσης του επικαλούμενος τη μη τήρηση από τους ΔΣΜ της προθεσμίας που τους είχε ταχθεί. Συναφώς, αναφέρει ότι είχε θέσει στους ΔΣΜ προθεσμία τεσσάρων μηνών, από τις 18 Απριλίου έως τις 20 Αυγούστου 2020, για να πραγματοποιήσουν την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 και προσθέτει ότι οι ΔΣΜ δεν την τήρησαν.

251 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα σημεία 930 (σ. 141), 954 (σ. 145) και 1131 (σ. 202) της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο ίδιος ο ACER εκτιμούσε ότι η απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση ήταν περίπλοκη και χρονοβόρα.

252 Επιπλέον, ο ACER δεν αποδεικνύει ότι, εντός της προθεσμίας τεσσάρων μηνών την οποία είχε τάξει στους ΔΣΜ, διευκόλυνε, κατά οποιονδήποτε τρόπο, το έργο των ΔΣΜ προκειμένου να πραγματοποιήσουν την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση.

253 Σύμφωνα όμως με το άρθρο 6, παράγραφος 11, του κανονισμού 2019/942, το οποίο απηχεί την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, ο ACER οφείλει να διαβουλεύεται με τις ΕΡΑ και τους ΔΣΜ όταν προετοιμάζει απόφαση βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 10, του ως άνω κανονισμού.

254 Δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας και λαμβανομένης υπόψη της σαφούς βούλησης του νομοθέτη της Ένωσης να καταστήσει αποτελεσματικότερη και ταχύτερη τη λήψη αποφάσεων για δύσκολα αλλά αναγκαία διασυνοριακά ζητήματα (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, BNetzA κατά ACER, T-631/19, EU:T:2022:509, σκέψη 46), ο ACER έπρεπε να διευκολύνει την εκπόνηση, από τις ΕΡΑ και τους ΔΣΜ, της απαιτούμενης από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυσης.

255 Υπό τις συνθήκες αυτές, κακώς ο ACER επικρίνει τους ΔΣΜ ότι δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ήτοι εντός τεσσάρων μηνών.

256 Τέταρτον, ο ACER επικαλέστηκε δύο ακόμη λόγους για να δικαιολογήσει ότι ήταν αναγκαίο να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς κανένα περιθώριο να αναμείνει την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση.

257 Αφενός, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο ACER ισχυρίστηκε ότι έπρεπε να δοθεί επαρκής χρόνος στους ΔΣΜ, μετά την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, ώστε να μπορέσουν να αναπτύξουν τους αναγκαίους μηχανισμούς για την ορθή εφαρμογή της.

258 Επισημαίνεται όμως ότι, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, σε συνδυασμό με το άρθρο 37, παράγραφος 2, της μεθοδολογίας RDCT, το πρώτο στάδιο εφαρμογής της πρώτης εκ των μεθοδολογιών αυτών είχε προβλεφθεί για τις 4 Ιουνίου 2023, ενώ η πλήρης εφαρμογή της προβλεπόταν για τις 4 Ιουνίου 2025.

259 Επομένως, δεδομένου ότι η πρώτη μερική εφαρμογή της επίδικης μεθοδολογίας του κόστους θα ελάμβανε χώρα δυόμισι έτη μετά από την έγκρισή της, ενώ η πλήρης εφαρμογή της τεσσεράμισι έτη μετά από την έγκριση αυτή, η επίκληση απλώς της ανάγκης να αναπτύξουν οι ΔΣΜ τους απαραίτητους μηχανισμούς για την ορθή εφαρμογή της μεθοδολογίας αυτής δεν αρκεί, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαιτέρως μακράς περιόδου που προβλέπεται για την εν λόγω

εφαρμογή, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη πραγματικής ανάγκης έγκρισης της μεθοδολογίας αυτής χωρίς περιθώριο αναμονής της απαιτούμενης από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυσης.

260 Αφετέρου, από το σημείο 946 (σ. 144) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER εκτιμά ότι η μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους έπρεπε να εφαρμοστεί ταυτοχρόνως με τη μεθοδολογία RDCT και με τη μεθοδολογία ROSC.

261 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, το ζήτημα δεν είναι να εξεταστεί κατά πόσον επιτρεπόταν να προβλέψει ο ACER τις ίδιες ημερομηνίες για την εφαρμογή της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, της μεθοδολογίας RDCT και της μεθοδολογίας ROSC, αλλά μάλλον να διαπιστωθεί αν ο ACER μπορούσε να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς να αναμείνει την ανάλυση η οποία απαιτείται κατά το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

262 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα περί δήθεν ανάγκης να εφαρμοστούν ταυτοχρόνως η επίδικη μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, η μεθοδολογία RDCT και η μεθοδολογία ROSC είναι αλυσιτελές ως προς το ζήτημα του ακριβούς χρονικού σημείου κατά το οποίο έπρεπε να εγκριθεί η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους.

263 Ως εκ τούτου, ο ACER δεν μπορούσε επίσης να επικαλεστεί, προς δικαιολόγηση της αναγκαιότητας της δράσης του, λόγους σχετικούς με τη μέριμνα να δοθεί επαρκής χρόνος στους ΔΣΜ ώστε να μπορέσουν να αναπτύξουν τους αναγκαίους μηχανισμούς για την ορθή εφαρμογή της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους ταυτοχρόνως με δύο άλλες μεθοδολογίες.

264 Επομένως, ο ACER δεν απέδειξε ότι ήταν αναγκαίο να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς να αναμείνει την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση.

265 Κατά συνέπεια, ο ACER δεν απέδειξε ότι υπήρχε πραγματική ανάγκη διασφάλισης της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων, η οποία να δικαιολογεί την αναγνώριση σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του.

266 Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη ο ACER δεν μπορεί να διασφαλίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα των επίμαχων διατάξεων.

267 Είναι αληθές ότι, χάρη στον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, ο ACER μπόρεσε να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους στις 30 Νοεμβρίου 2020, ήτοι λίγο μετά τη λήξη, στις 27 Σεπτεμβρίου 2020, της προθεσμίας που του είχε ταχθεί προς τούτο. Εντούτοις, τούτο δεν σημαίνει ότι μπόρεσε να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα των επίμαχων ουσιαστικών διατάξεων.

268 Συγκεκριμένα, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους πρέπει, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 74, παράγραφος 6, στοιχείο α′, του κανονισμού 2015/1222, να παρέχει κίνητρα για αποδοτικές επενδύσεις προς όφελος της διαχείρισης των συμφορήσεων. Εξάλλου, κατά την αιτιολογική σκέψη 34 του κανονισμού 2019/943, η εν λόγω διαχείριση θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι στέλνονται τα κατάλληλα οικονομικά σήματα στους ΔΣΜ και τους συμμετέχοντες στην αγορά.

269 Ωστόσο, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 217 ανωτέρω, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε από τον ACER και επιβεβαιώθηκε την προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, σύμφωνα με τις οποίες το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

270 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, λόγω του καθορισμού αυτού του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, δεν μπορεί να εξασφαλίσει, μέσω της κατανομής του κόστους των διορθωτικών μέτρων, ότι θα στέλνονται τα «κατάλληλα οικονομικά σήματα» για τις επενδύσεις στα δίκτυα.

271 Εξάλλου, διαπιστώνεται επίσης ότι η στάθμιση του συμφέροντος τήρησης της προβλεπόμενης προθεσμίας και του συμφέροντος τήρησης του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 στην οποία προέβη προφανώς ο ACER δεν δικαιολογεί τον καθορισμό ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου ασυμβίβαστου με την οικεία νομοθεσία.

272 Πράγματι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 231 ανωτέρω, η προθεσμία που τάχθηκε στον ACER για να εγκρίνει μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους ήταν απλώς ενδεικτική, οπότε, σε περίπτωση στάθμισης, η πρόθεση τήρησης της προθεσμίας αυτής δεν μπορεί να υπερέχει της τήρησης των απαιτήσεων του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

273 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα του ACER ότι καθόρισε το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο μόνον προσωρινά. Και τούτο διότι ο προσωρινός χαρακτήρας του καθορισμού επ' ουδενί μετριάζει την παράβαση του οικείου κανονιστικού πλαισίου στην οποία υπέπεσαν ο ACER και το συμβούλιο προσφυγών.

274 Η επίκληση του ότι ο προσωρινός χαρακτήρας του καθορισμού του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου υφίσταται μόνον de jure δεν μπορεί να αμβλύνει την παράλειψη του ACER να συμμορφωθεί με το οικείο κανονιστικό πλαίσιο.

275 Συνεπώς, ο ACER δεν μπορεί να δικαιολογήσει την επιλογή του να δώσει προτεραιότητα, κατά τη στάθμιση, στο συμφέρον τήρησης της προβλεπόμενης προθεσμίας έναντι του συμφέροντος τήρησης των απαιτήσεων του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 επικαλούμενος ότι η επακόλουθη παράβαση του κανονιστικού πλαισίου, λόγω του καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου ασυμβίβαστου με το άρθρο αυτό, θα ήταν απλώς και μόνον προσωρινή. Ως εκ τούτου, ο ACER δεν μπορούσε να στηριχθεί σε σιωπηρή αρμοδιότητα για να καθορίσει, ο ίδιος, το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο.

276 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι ο καθορισμός ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου από τον ACER, με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, όπως επιβεβαιώθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση, αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, εφόσον δεν πληρούται ούτε το κριτήριο ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση», ούτε το κριτήριο ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς». Εξάλλου, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι ο ACER δεν είχε ούτε την εξουσία να καθορίσει με διαφορετικό τρόπο ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, προκειμένου να τηρήσει την προθεσμία που του είχε ταχθεί για την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

277 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτός ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλες αιτιάσεις τις οποίες προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξή του.

278 Στο μέτρο που ο τρίτος λόγος αφορά βασικό στοιχείο της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να προβεί σε μερική μόνον ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

279 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή βάσει του τρίτου λόγου ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον επιβεβαιώνει την απόφαση 30/2020 και απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση A-001-2021 (ενοποιημένο κείμενο).

280 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η εξέταση του πέμπτου και του έκτου λόγου που προβάλλονται από την προσφεύγουσα.

Επί της ενδεχόμενης διατήρησης σε ισχύ της προσβαλλομένης αποφάσεως

281 Κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να προσδιορίζει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, ποια αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως πρέπει να θεωρούνται ως οριστικά.

282 Απαντώντας σε μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας που αποφασίστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο, οι διάδικοι έλαβαν θέση επ’ αυτού.

283 Εν προκειμένω, ο ACER ισχυρίζεται ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, και ως εκ τούτου της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, θα έχει σοβαρές επιπτώσεις. Οι ΔΣΜ θα πρέπει να καλύπτουν το σύνολο του κόστους όλων των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται στα στοιχεία δικτύου τους, ακόμη και αν τα μέτρα αυτά έχουν καταστεί αναγκαία λόγω βροχοειδών ροών προερχόμενων από άλλες ζώνες προσφοράς. Η κατάσταση αυτή θα έχει πιθανώς ως αποτέλεσμα να περιορίσουν οι ΔΣΜ τη δυναμικότητα διασύνδεσης, όπερ συνεπάγεται υψηλότερο κόστος ηλεκτρικής ενέργειας.

284 Σύμφωνα με τη νομολογία, για λόγους ασφάλειας δικαίου, τα αποτελέσματα μιας τέτοιας πράξεως μπορούν να διατηρηθούν σε ισχύ, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση όπου η άμεση ακύρωσή της θα είχε σοβαρές επιπτώσεις για τα πρόσωπα τα οποία αφορά και η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξης δεν αμφισβητείται λόγω του σκοπού της ή του περιεχομένου της, αλλά για λόγους σχετικούς με αναρμοδιότητα του οργάνου που την εξέδωσε ή με παράβαση ουσιώδους τύπου (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και CRU, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 175 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

285 Συναφώς, αφενός, διαπιστώνεται ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στηρίζεται, ιδίως, σε παράβαση διατάξεων του ουσιαστικού δικαίου, ήτοι παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, και όχι αποκλειστικώς σε παράβαση ουσιώδους τύπου.

286 Αφετέρου, η επιχειρηματολογία του ACER στηρίζεται στην παραδοχή ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους εφαρμόζεται ήδη.

287 Ωστόσο, από τις απαντήσεις των διαδίκων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, την οποία αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν θα εφαρμοστεί, στο σύνολό της, πριν από τις 4 Ιουνίου 2025 και ότι, λόγω καθυστερήσεων, η εφαρμογή αυτή είναι πιθανόν ακόμη και να αναβληθεί εκ νέου.

288 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει ο χρονικός περιορισμός των αποτελεσμάτων της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

289 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

290 Δεδομένου ότι ο ACER ηττήθηκε και η προσφεύγουσα υπέβαλε σχετικό αίτημα, ο ACER πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα.

291 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Επομένως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) της 28ης Μαΐου 2021, η οποία εκδόθηκε στην υπόθεση A-001-2021 (ενοποιημένο κείμενο), καθόσον με την απόφαση αυτή του συμβουλίου προσφυγών επιβεβαιώθηκε η απόφαση 30/2020 του ACER, της 30ής Νοεμβρίου 2020, σχετικά με την πρόταση των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας της περιφέρειας που περιλαμβάνει το Βέλγιο, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Κροατία, το Λουξεμβούργο, την Ουγγαρία, τις Κάτω χώρες, την Αυστρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία για τον υπολογισμό της καλούμενης δυναμικότητας «CORE», σχετικά με τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους αναδιανομής ή αντίρροπης συναλλαγής, και απορρίφθηκε η προσφυγή της προσφεύγουσας στην εν λόγω υπόθεση.

2) Ο ACER φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA).

3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 2024.

(υπογραφές)